

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTOSEG:

BUDAPEST VI. SZERECSEN-UTCA 36

REKLAZIOKAT NEM KÖLDÜNK VISSZA.

CSAK ÉRDEMTES LEVELEKET FOGLADUNK EL.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Vidékre postán v. helyben hához borva Egy évre . . . 30 ft. Egy negyedévre . . . 15 ft. Egy hónapra . . . 5 ft. 10 kr. Hónapról-hónpra . . . 10 ft. 10 kr. A külföldre: 3 hónap Magyarországra 6 ft 10 kr. Francia-, Olasz-, orosz-, török-, görög-, spanyol-, erzsébeti-, szejvári-, romániai- és szerbiai-országot az országokba, melyek postaközlésben tartoznak, negyedévre 5 ft 20 kr. Egy adom ére 6 kr.

Wekerle beszéde.

Másképp, mint azt a magyar miniszterelnökök korábbi ismeretes sablonjából megszoktuk, egészen másképp hangzott az a beszámoló beszéd, melyet Wekerle Sándor a nagybányai választók útján a magyar közvéleményhez intézett. Meg kell neki adni, az ő beszédjének hangja nem a konvencionális hazug tiszteletnyilvánítás, hanem tisztán rezeg benne az az érzület, mely valóban a közvélemény ismeri el az alkotmányos államférfi illetékes fórumának. Ugy léphetett a nagybányai választók elé, mint a ki az alkotmányos kormányzat és a parlamenti vezérlés komolyabb tüpróbát is kiállotta, nagy eszmékért nagy csatákat vívott, fényes győzelmekkel állandó reformokat alkotott, elvek szolgálatában nagy kockázatot is vállalt és a közvélemény lobogóját hordozta a tradícionális hatalmasságok ellenében. Kivételesen szerencsés helyzete most, hogy a miniszterelnökben nemcsak a hatalom képviselője, hanem még inkább a népszerű államférfi látják, hogy erejét, tekintélyét nem pusztán egy szolgálásra dresszírozott parlamenti többség szavazatából, hanem a közszellem hatalmas fuvallatából merítheti. Azért akár Szatmártól mint diszpolgár, akár Nagybányán mint képviselő beszél, érintkezése a közvéleménnyel közvetlennek, természetesen tűnik föl, és őt magát olyan érzés látszik áthatni, mintha Anteusz-ként lábaival az alkotmányosság anyaföldjéig érintette volna, hogy ismét állhatatos biroka szállhasson a magasból feléje sújtó hatalmakkal.

Az alkotmányos tribunnak fokozott önérzete és nyilvánosság kiválasztottjának viaskodó kedve szölg különösen a nagybányai beszédnek ama részéből, mely az elmúlt egyházipolitikai küzdelmekkel foglalkozik. Feljajdulhatnak azok, kiknek a miniszterelnök kiméletlen igazságokat vadossot fejeikhez, de mi csak jó néven vesszük tőle, hogy a közvélemény ítélőszéke elé hurcolja véleges számadásra azokat, kik épen a közvélemény bizalma ellen követték el a legnagyobb ártást. Csak hadd bujjanak a föld alá árnyélektökben azok a jeles ellenzéki államférfiak, kik mindenkor a nemzeti közszellem kiváltásának szószólói kívántak szerepelni, de mihelyest a kormányválság kitársa derengtet feljük, minden nemzeti érdek rovására az udvari reakció kengyelűtöknek ajánlkozta és a feudális főurakkal konspiráló szövetségbe léptek. A miniszterelnök teljes joggal hivatkozhatik arra, hogy a liberális egyházipolitika parlamenti ellenzöivel szemben a kormány oldalán volt nemcsak a dologi igazság és az ország valódi kívánása, hanem még az elvitatlan morális fensöbbség is, mert a kormány képviselte nemcsak a liberális haladás elvét az előítéletes maradiság szemle ellenében, ha-

nem a politikai határozottság és az elvi következetesség pajzsával állott meg azok ellenében, kik csak az elvtelen opportunizmus fegyvereivel szállottak sikra. Persze van annak valami naiv ize is, ha a miniszterelnök, ki Tisza és Szapary parlamenti örökségét vette át, a politikai erkölcsök dekadenciájáról panaszkodik. Ha a Wekerle-kormány lendületesebb politikáját és komolyabb erkölcsét egymagában tennök összehasonlításba a Tisza-kormányzat opportuniztikus szolgaiságával, talán inkább a politikai erkölcsök megjavulásáról, egy tisztább és nemesebb kormányzati szellemek felhasadtáról lehetne beszélni. Nem határozottan célzatos ironiáké hangzik-e, ha a miniszterelnök különös éll utasítja vissza a fölvetést, mintha ő nem nagy elvek valódsítását, hanem valami methuzslemi szereplést tűzött volna ki élevezéljéül? Mi nem jósoljuk, hogy a miniszterelnök, dacára aránylagos nagy sikereinek, eddigi rövid kormányzata jelentös prolongációját fogja megérni, de hát nem ül-e a háta mögött, mint pártjának főszölopa az a férfi, ki az elvtelen alkukkal fentartott örökös miniszterelnökség diós hagyományát képviseli? És maga az a párt, mely a Wekerle-kormány uralmának a parlamenti többség alapját szolgáltatja, vajon nem-e ez épen a hatalom matuzslemi szereplésének legkövetesebb megtestesítése? Elhiszi-e az ország, hogy ez a többség a Wekerle-kormányzat tisztító tüzeiben megvált a hamisított alkotmányosság minden eredendö bünetöl? Bizony, ha ezért Wekerle feltehetne, még megvizsgálatná az orszögot az erkölcsi dekadenciának ama másjelenségeiért, melyeket méltán felpanaszol.

Amennyiben a miniszterelnök beszédétől azt is várhatjuk, hogy a helyzetnek általános természetéről és a kormány jövö feladatairól bizonyos programszerü felvilágosításokkal fog szölgálni, ezt a várakozást csak kevés mértékben elégítik ki a közizagatgati és a nemzetiségi kérdéssörelt nyilatkozatok. Ha nem is általános hozzájárulással, de mindenesetre aránylagos megnyugvással fog találkozni az a rész, mely az utöbbi idökben kidesedett nemzetiségi törekvésre vet kritikai világot. A miniszterelnök jó szölgálatot tett azzal, hogy saját választókerületének oldh népessége köztö mondta el idevonatkozö nézeteit, és közvetlen szemléletének példájából bizonyította azoknak a vádaknak nevéteségben hazug voltát, melyekkel a bukaresti liga ma internacionális házáló kereskedés üz. Részünröl helyesljük azokat az alapelveket is, melyeket a miniszterelnök a nemzetiségi kérdésnek kormányzati és parlamenti kezelésére nézve felállított. Nem lehet erre más szabályunk, miuthogy egyrészt a magyar állam tekintélyét minden agitatórius mozgalom és minden hazafiatlan vagy alkotmányellenes törekvéssel szemben a tör-

vény legnagyobb szölgával kell megövnünk, de másrészt komolyan kell hozzálátnunk mindama közizagatgati és gazdasági mizeriák orvoslásához, melyek a nemzetiségi kérdések elmérgesítését annyira elősegítik. Mindig ellene voltunk annak is, hogy ennek a kérdésnek általános koncepcziójában valami eltérés történjék azöktöl az alapelvektöl, melyek a nemzetiségi viszonyokröl alkotott törvényeinkben lefektetve vannak, és bizunk abban, hogy a miniszterelnök higgadt és méltányos nyilatkozatai is hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a terrorisztikus sugallatok se egyik, se másik oldal érvényre ne juthassanak.

Legnehezebb tisztába jönnünk a miniszterelnök beszédével ott, hol közizagatgati reformterveit igyekszik megértetni, noha épen ez irányban kívánja a kormány már legközelebb a törvényhozást foglalkoztatni, és a miniszterelnök nagyon éllően utasítja vissza az elödzás gondolátát. Elhiszi-e, hogy a kérdés a megoldásra meg van érve, de a miniszterelnök elödzására épen nem látjuk éretnek, és nagyon tartunk attöl, hogy a megoldásnak általános elismert sürgössége csak az államférfiú nagyravágás szerencsétlen experimentumait fogja rázúdítani az orszögra. A mit Wekerletöl halunk, a milyen homályos, épen elég világos arra, hogy a legrosszabb gyanut kelte fel. Az állami kinevezés elvét, úgy látszik, valami babonás panaczeának tekintti, és kormányzati ideálját, hogy az orszög egész lakosságát bürokratikus házálóba foglalja be. Nagyon sürgösnek tartja, hogy minden fajúsi elöjáró az állami hatalom kinevezett képviselője legyen, és vonakodik attöl, hogy ennek a reformnak megalkotását a garanciális törvények kapcsolatos kövelelével késleltessék. Nem tudjuk, mily magatartást fognak követni azok, kik a kinevezésnek államösztését elvileg helyeslik, mi reánk nézve a garanciális törvények némelyike épen azért jelent elsörendü és minden mászt megelőzö sürgösséget, mert ha helyesen alkottatnak meg, magukban is lényegesen megjavíthatják közizagatgatusukat, a nélkül, hogy a kinevezés halálos kuráját alkalmazni kellene.

Úgy hisszük, hogy a Wekerle-féle közizagatgati reformnak sürgössége tovább fog tartani, mint a kormánynek élete, neki is és tán más kormánynak is alkalmat fog még adni a sejbél-löböl való bukasra. A jelenlegi kormány csakugyan nincs azon az uton, hogy mathuzslemi kort érjen, az egyházipolitikai kérdésekben való hösies akciója aighanem kimerítette életerejét. De mi csak nagyobb érdemét fogjuk beszámítani, ha erkölcsi példájával egyszerű mindenkorra véget vet a mathuzslemi korra berendezett elvtelen kormányzatoknak és opportuniztikus párturalomnak.

Budapest, augusztus 6.

A bányajogi törvényjavaslat első véglegesítése már készen van s az öszszel egy vegyes szakbizottság fogja tárgyalni, melyet a pénzügyi és az igazságügyi miniszterium állít össze. E szaktanácskozásban részt fog venni dr. Imány Konrád kir. kuriai és Lányi Bertalan kir. ítélö-tábla bíró is.

A miniszterelnök Felsöbányán.

Wekerle Sándor miniszterelnök, mint Nagybányáról táviratozzák, ma reggel kíséretével megnézte a kereszthegyi arany- és öszs-bányát, hol Bittöszky miniszteri tanácsos bányazagatgató és Bradka kir. mérnök, özüvezetöl tisztt adtak felvilágosításokat. Wekerle miniszterelnök bement a bányába és érdeklödéssel tudakozódott a termelési viszonyokról. A bányától a miniszterelnök hosszu kocsiör élén a fermezelyi kohótelephez hajtatott, Fernezeleyen Bullt bányatanácsos főmérnök és Oblatek Béla főmérnök kalauzolták a miniszterelnököt, a ki megnézte a pörkölotek, a hol az érczet kénártalimöl mentesítik, az érczraktárakat és a különöseo érdekes, villamos erővel hajtott fúvót, melyhez a szükséges villamos eröt az örányi távolságra levö vizeses hajtöerejének átvitelével nyerik. A miniszterelnök délben a lakosság felkes éljenezése köztöl áthajtatott kíséretével Felsöbányára, Magyarország e régi városába, a hol sajnos az utöbbi években rendkívül kedvezötlén viszonyokröl állottak be, miután a csekély tökével dolgozó magán-bányatulajdonosok teljesen képtelenek üzemeltetni fenntartani. A gyönyörü fekvésű város előtt az egész lakosság várta a miniszterelnököt egy csinos diadalkapunál, hol Toma László polgármester üdvözölte, mire a miniszterelnök szölyvesen felelt.

Inné a polgármesterrel egy kicsiben egyik bányához hajtatott, azt is megnézte és innen jött be a városba, hol a városháza előtt a Raköczy-indulóval fogadta a banya zenekara. A miniszterelnök a tanácssterembe ment fel, a mely szenteket ábrázolöl régi képeivel, csucsvisek boltozatával különösen felébrésztelte figyelmét.

Puskás bányafökapitány itt hosszabb beszédben üdvözölte a miniszterelnököt, abbéli reményét fejezte ki, hogy Magyarország ez idö szerinti miniszterelnöke, azo nagy államférfia, a ki gazdasági érdekeink elmozdítása köröl annyit fáradozt, módot fog találni arra, hogy ezen küzdelmeivel annyira megterhelh Felsöbánya városának ujbol való felvirágosztatást tehetővé tegye.

Wekerle miniszterelnök megköszönve diszpolgárrá való megválasztását e régi falak közt s kövekeözög folytatja: A régi emlékek kötelesegeket rónak ránk, hogy ne reményektel tápláljunk, hanem látván itt a munka e városban, hogy rendszeres müködéssele lehet biztos eredményeket elérni, igenis, isten segedelemmel, de magunk is lépünk a kezdeményezés terére.

Az a bányászati munkásság — ezt az utöbbi évek tapasztalata mutatja — nem igen elégséges e város anyagi felvirágosztatására, hanem csak mindennapi megélhetésre, s azért módokröl és eszközökröl kell gondoskodni, hogy az egyrésztö elmaradt jövedelem a viszonyoknak megfelelő más források által pótolassék. (Éllnek helyeslés és éljenezés.) Itt mindnyajukra hárul a kötelesség, hogy gondosan tanulmányozzák a városnak viszonyait; tegyék megfontolás tárgyává, hogy először a bá-

nyászaton kívül a természet adományai miként lennének a mezögazdaság, kertészet és gyümölcsösztet terén megfelelőleg hasznosíthatók. De ezen iparvidék közepette egyuttal tegyék tanulmány tárgyává, melyek lehetnek azok iparágak, amelyek azonnal teljesíthetök. Egy más bányavárosnak, mely nehéz viszonyokröl közt volt, ha nem is annyira nehéz viszonyokröl közt, mint Felsöbánya, példája tanúsítja azt, hogy rendszeres törekvés egy cél felé már is örüsi eredményeket tudott elérni. Nem kell azt gondolnunk, hogy a helyi viszonyokröl oly mostohák, hogy nem lehetnének meg előlélteteli a haladásnak.

Mindennek megvan a természetben a maga rendeltetése. Olyan az emberi társadalom szervezete is, hogy kellö szakértelemmel, párosulva az igyekkezettel s erös elhatározással, meg lehet teremteni anyagi segélyeszközöket. Remélem, uraim, hogy ma, midön városi adminisztrációjuk részben regenerálott, midön a tapasztalat, mely ismeret s bölcsesség egyúttal a tetterövel, talán ezen első feladatot sikerrel fogják teljesíteni és hogy ez lesz kiindulópontja a város viszonyai javulásának. Szölyemböl kívánom és igérem, hogy amennyiben a feladat másik részre hárul rájuk, ha nem is mint képviselőjük, hanem úgy, mint a kormány ez idöszertini vezetője, szölyesen fogok közremüködni. És bárki álljon Magyarország kormányának élén, mindig szölyesen fogja tenni, mert egy hazafias kötelességet teljesít azzal, hogy ezen öseredeti bányavárosnak viszonyait rendezhesse és ujbol felvirágosztatásra juttassa. Ezen törekvéseikben, tisztelt uraim, reám mindig számíthatnak. (Hosszas, zajos éljenezés.)

A miniszterelnök ezután átmélt a bányaiskolába, hol Szokolay igazgató kalauzolta. A tanteremben az egyes illetö tanárokkal vették át a kalauzölást. Az iskolának nagy fontossága van, miután az innen kikerölö tanulóknak a selmecci bányazakadémia. A miniszterelnök ezután átmélt a szög, régi nagy katolikus templomba, hol Temp Antal esperes-plébános — ki itt ép úgy, mint általában a katolikus, söt a román papok is, a hol a miniszterelnök csak megjelent, utjában a legnagyobb elözékenységgel és említesre méltö szölyveséggel járultak a miniszterelnök elé — kalauzolta. Majd a közelben levö protestáns templomot nézte meg a miniszterelnök, mire azután kihajlatott a magas fekvésű ligetbe, honnan gyönyörü kilátás nyílik a bérzes vidékre. Itt a szabadban volt terítve a bányakongresszus tagjainak bankettje számára, a hol a miniszterelnök Telek Géza gróffal együtt elfoglalta az asztalöl.

Az ezüst folyamán László polgármester Wekerlet, a kerület képviselőjét, mint a bányakongresszus vednökét köszöntö fel. Nagy László lelkes szölyvesen emlékezik meg Wekerletöl, mint politikusröl és a kerület képviselőjéről.

Wekerle engedelmét kérö, hogy mint a kongresszus ez idöszertini vednöke e kongresszus ügyeiröl beszélhessen. «Az mondotam, ez idö szerinti vednöke, mert én bennem igen erös az elhatározás, hogy a társulatnak ezt a nagy megnyilatkozását, mely a bányászati és kohászati érdekek képviselőinek együlesítésében rejlik, az én örömmel mindvégig szölgáljam (Hosszas éllök éljenezés és letészés) és szölgálni fogom azért, mert azt hiszem, hogy nem egy öszslyt, nem egy kasztot (Ugy van!) hanem egy oly nagy közgazdasági érdeket (Éllök helyeslés) szölgálök, a melyt minden igaz államférfiúnak, de különösen a végleteig illö szölgálni annak, a ki, mint én, a közgazdaság szölgálatába szögdöttem. Midön ismételve kifejeztem azok abbéli reményemnek, hogy ezen társulatnak, melynek más-

L O L O .

Lolonak hittuk mindnyájan. Száz ismerője akadt, a ki titokban a «Lolo» nevet tartotta a legszebbnek a világon.

Kinek is jutott volna eszébe a komoly «Eleonora» név az ö bájoss közelekkéjének a láttára. Fehér homloka, nevetö kek szem, finom, mosolyra metszett ajkai s az a piczi gödröcske állán mind, mind arról beszéltek, azt mosolyogtak ezer variációban, hogy ö Lolo, a kedves, mindenköl bebeczött gyermek, Lolo, a kinek semmi köze a komoly Eleonora névhez és semmi komolyhoz e világon.

Szülei gyermeknek tartották még mindig. Apja könyvekbe elmerülöt tudós volt, anyja könnyüvérü nagyvilági hölgy, a ki csak azért ügyelt némileg Lolora, hogy a «gouvernante»-al szemben alkalomadtán jelét adhassa dölyfének. És Lolo ugyan gondot adott a guvernantának. Egész nap künn járt az erdőn, megfúródott a hegyi patakban, versenyt futyölt a vadrigóval, megmászta a fenyés, fekete szederét a legmeredekebb sziklát. Ismerte az egész vidéköt, tudta, hol a leghüvösebb víz forrás, a legaranyasabb erdörész, ismerte a vidék népét, tudott a nyelvközt beszélni, tudta mindenki buját-buját és tudott, ütökben, segiteni is, csak egyet nem ösmert: önuagát!

Gouvernantáját megtanulta a «szép», a «jó» esztétikai szabályait, és kereste azokat maga körl mindenütt, csak az nem jutott eszébe soha, hogy magában keresse. Nem tudta, hogy míg a szeder sötépiros nedvétöl megfestett ajakkal, fölémelt kötélyében sebtén tépett virágokkal, nevette állt meg a szörnyöködö guvernante előtt, ö maga volt a megtestesült kölézet.

És ha néha magános órán ismeretlen hevílés fogta el, ha ilyenkor fehér, finom kezeivel beárnyalva homlokát, vágyón, sejtlemes pedéssel nézett a távol erdök kek homályába, nem tudta mennyire hasonlít Alma Tadema örköszöp néma tudai mennyire, a kiben a művész a vágyak istennöjét érzékelte meg.

Tizenöylez éves volt már és még mindig nem volt neve előtte a vágyának, nem ébredt annak a tudatára, hogy nö.

Ritkán voltak vendégeik, de azért házuk vendégszeröl hirben állt, s Lolo értelt hozzá, hogy a vendék kelemesen töltse náluk az idöt.

Nyaranta rendszeren fölkeresték öket fővárosi ismerőseik, s apja egy-két régi barát, a kikkel,

mióta gyenge egészsége miatt le kellett mondania a fővárosban elfoglalt állásáról, sürü levelezésben állt.

Egy nyári délután Lotot szöbjájában kereste föl apja.

— Kedves vendégeink érkeznek, Lolo. Decsi mérnöknek, legjobb barátomnak a fia, jön hozzánk látogatónba menyasszonyával és jövendölötté anyósával együtt, a ki anyádnak valamikor iskolatársnöje volt.

— Készen vannak a szöbök, apám.

— Lásd, kis Lolum, kéni akarjak valamire. Te okos kis leány vagy és tudni fogod majd, mire gondolok.

— Mond csak, edés apám.

— Az a menyasszony, a ki barátom fia idehoz, nagyon szerencsétlen leány. Termétét egy kínözés rútitja el és kissé hebeög beszédü, a mi igazán szánalmasá válik akkor, ha fölízogát és hevesen akar valamit mondani. Ismerem régén és nagyon meglepott, hogy a fiatal Decsi épen öt választotta magának. Csodálom, nagyon csodálom. De talán szép lelkü leány. Szöval nagyon kérlek, edés kis Lolum, a mennyire tehetöd, háris el minden alkalmat a kedélyizgalomra, ha itt lesz ez a szegeny leány.

— Meg fogom szeretni papa, légy nyugodt. Én semmiben nem ingerlem föl soha. Testvére leszek. Másnap megérkeztek a vendégek.

Lolo a kert legmagasabb epérfájáról látta az udvarba befördölöt kocsi. Futott befelé, nem gondolva azzal, hogy homlokán egy piros sáv támadt a rábúllott eperszemöl és ruháját öszszetepa a fa aljában leskelödö tüske, a mikor gyakorlotl ügyességgel szökött le a fölcsapó galyról. Epen akkorra ért az udvarra, a mikor egy sugártermetü, fiatal férfi egy sapadt, ferde válú, kis termetü nöl segített ki a kocsiöl.

Lolo minden ceremónia nélkül lépett eléjük. A fiatal embert szemléllatözög meglepte az eperezés felismerhetetlen nyomait magán visölö hölgy megjelenése. De csak egy pillanatig tartott elfoglaltsága. Mosolyogva hajlott meg Lolo előtt.

— Bizonnyosan Eleonora kisasszony, — szölt azon a bizalmas hangon, a melyen gyermekekkel szoktak beszélni.

Lolo alig választol.

Egy perc alatt megkötötte az ismeretséget a két hölgygel és míg anyja régi iskolatársnöjével foglalkozott, Lolo a sapadt menyasszonyt gyöngéden fogta karon s bevezette a neki szánt szöbözbe. Ott volt épen a Loloé mellett.

Egy negyed óra alatt bizalmas barátnöké lett. Matild, a menyasszony, a ki csakugyan «szép-lelkü» nő volt, azonnal belátott a gyermeklelkébe. Az első pillanatban valami öszsüszterü felelet támadt ugyan benne, mikor megpillantotta a bájos gyermeket. A szerencsétlensége tudatában élö nöl föltételezése ébredt föl benne. De ez hamar elment és mikor az öszonnánál Lovolal elkezözte megjelöni, ö volt, a ki szemrehányásokat tett völegényének, hogy milyen hanyag, milyen udvariatlan a ház leányával szemben, a miért nem sietett már messziröl eléjük.

Decsi mosolyogva mentelgette magát, Lolo meg bizony nem sokat törödött a fiatal emberrel.

— Hagyják a férfiakat, hadd politikáljanak. Máméknak is van miröl beszélni, csak úgy buzognak az «emlékötöl», szölt nevetve. És úgy el tudta szözakoztatni új barátnöjét, hogy a férfiak meglepetve fordultak hátra, a mikor egy bohözás ötlet fölött Matild szöbölöt elnevette magát. Különösen Decsit lepte ez meg.

— Még nem hallottam nevetni Matildöt, szölt halkan Lolo apjához.

— Szomorü völegény is van te akkor, fiám.

— Hja bátyám, kevés az én humorom ahhoz, hogy Matildöt megnevettessem. Meg nincs is kedvem humorizálni. Hisz elmondtam már, mi vitt erre a házasságra.

— Tudom fiám, tudom. Jó fia vagy apádnak. De hát még csak nagy áldozat ez töled. Apád jobban gazdálkodhatott volna.

— Nem ö az oka. Nagyon is jó a szive és nagyon rosszak, a kik körülveszik. Kiszikmányolta, a ki csak hozzáférhetett. Nehéz szívetl te meg ö maga is az indítványt. Kötelességgem neve tisztaságát megmagam is föloldozni. Többsre is készen vagyok.

— Derek fü vagy, dörmögött az öreg és megvárta Decsinek mind a két kezét.

E pillanatban kipirult arczczal lépett a két hölgy a verandára. Decsinek feltűnt, hogy menyasszonya toltetteje milyen kusztál.

— Hol jártak, kedves Matild.

— Meg ne mondd, fenyegette tréfásan a hölgy Lotot.

— Miért ne?

— Lolo!

— Na hát nem mondom, kiállott Lolo, s öszszefogott köténytét az asztalon széttérjesztve, két pilegö kis sárca cibét eresztett szabadon.

Matild az asztal másik végén gyögyögetve csalogatta magához a gyámoltalan apróságokat.

Decsinek szinte köny szökött a szemébe. Halál-szan nézett Lolora, a ki odakölesözölte vidámsága, mindennek örülni tudó gyermeki lelke egy részét ennek a szerencsétlen, halvány leánynak.

— Most se mondjam? — incselkedett Lolo. — De mondom bizony. Ott jártunk az árokparton. Ez a két piczike olyan siralmasan csipegett a szürös sás közt, hogy lementünk értök, én előbb, Matild utánam. Aztán futni kezdett a csibe, futott mind a kettö, mi utánok. Matild fogta el mind a kettöt. Akkor elért bennököt a tyukmama és nekitámadt Matildnak, ö meg megszaladt. És most itt vagyunk. Én szedtem föl a két kis árvt, Matild elödobta öket.

És ezt mind olyan csökolni való komolysággal és olyan kagaztatöl csintalansággal adta elő, hogy a férfiak nem bírták szeméiket levenni róla.

Decsi, mikor lefeküdni készült, jól késön azon kapta magát, hogy már negyedóra óta folyton a Lolo képe áll előtte, azzal a kis piros sávval a homlokán, s a jökevü aprö koboldjával arczá gödröcskében.

Lolo pedig, mikor Matildöt megöcsökölte, s jöéjszákát kívánt neki, a halvány arcz láttára visszamelekedett arra a hálás tekintetre, a mivel Decsi reá nézett és valami önkéntelen részvétet érzett a fiatal ember iránt. De gondolatainak nem volt határozott alakjuk, nem szölyakban gondolkozott, mint azok, a kik ismert fogalmakból füzök öszze gondolataikat. Csak a két alak merül föl lelke előtt.

Decsi sugár termete, a szánalom és a hála vegyes érzéseivel tekintelte meg és Matild szánalmas alakja. Azután elaludt.

Egy hétig voltak náluk a vendégek.

A barátság mind szölyabba füzödött, mind bensözöbbé vált a két leány közt. Mintha a másikban azt találta volna meg mindenikök, a mi benne nem volt, az eltelentes lelkek vonzódása egyik legmelyebb rejteje a természetnek.

Hanem Lolo sokat vesztett pár nap óta vidámságából. Sokszor lopta félre vonult és maga sem tudta, honnan eredt az a szomorúság, a mi elfogta. Néha boszorkányok kel föl és jökevü erőltetve, csatlakozott vendégeikhez, de a legvidámabb nevetés közben olykor, mintha késett vágta volna kedvét, hirtelen elhallgatott. És azon az estén, a mikor Decsi egész váratlanul kijelentette, hogy mulhatatlan vissza kell térnie a fővárosba, s hogy a hölgyek is mennek, valami ismeretlen teher neheztedt lelkére.

Ránézott Matildra. A halvány hölgy, a kinek arczát gyöngédén barnává tette a szabad lég és a nap, könyözött, a mikor hallotta, hogy mennyiköl kell. Kérték Decsit, maradjanak még. Am tessék, maradjanak a hölgyök, ö is szeretné, mert Matildnak szükséges a jó levegö, de neki mennie kell. A menyasszony pedig nem akarta elbocsátani egyedül és másnapra elhatározták az utazást.

Leirhatlan a nyári éjszákak csillagsugáros sübája. A bezárt virágkehelyre odanehezedik a hölgy, nehöz harmatcsepp, a mi a kelö nap fényében messze csillog, szines tüzö drágakö gyantát sokszörozza meg majd a bimbö szépségét.

A sötét árny levelek még teljesen eltakarták az utolsó alkony aranyos verőfénye elöl, és itt, a harmatos, saját igözö szépségötöl mámoros, csendes éjszákában megrezgen a sötét csepp a gyöngéd szirmokon, — a mindig, mindenütt pinhés-telentül müködö életerö hatalma szölyválasztja az egymásra simuló báronyalapokat — és fellik a bimbö . . .

. . . Lolo szemére nem jött álom ezen az éjszakán. Ismeretlen érzések zavarták lelkét és nem tudott szabadulni tölök. Derengöre vált az ég, és még mindig álmatlanul fekött agyában. A beszürodö sapadt szürkület hívogatta . . .

. . . Ottkúnn aranyfényü csillag üszött a kékesfehér derengésig égen, illatos, hisz szölyé ingatta a harmatos ágakat. Megmozdult a bimbö fölött a védö lomb . . . egy perc meg . . . dallal ébred a fülemile hajnali álomból . . . és a piros hajnalhasadás meleg, villanó napugara kipattant, részegitö illatu rozsa kelyhé világitja meg.

A virág kinyílt a csillagsugaras éjszakán . . . És mikor Lolo elbocsátotta vendégeit, abban a zavart, téteväzö tekintetben, a mivel Decsi szemét kerölte, abban a resztölöz modulatban, a mivel kezét nyújtotta neki, s a hosszu, szánö pillantásban, a mi Matildra vetett, benne volt a nyári éjszaka bimböt érölöt titkos nagy hatalma.

Lolo megérett az éjszakán.

Decsi látta, tudta már napok óta és sietett. Sietett, hogy önmaga elöl meneküljön.

Othagyta a kiféslett bimböt, vigasztalja a napugár, az a napugár, a mely szölyoztatja az álomkodöt és rideg valóságöt állit az éltre, öntudatra ébresztett virág él. Rabizta a napugárra, a mely ha egyszer kiféslett a bimbö, vedö lomb biányában elervasztja azt.

Baján Miksa.

az Egyszerűsítés tudósi-
vívői városi közgyű-
megemlékezett kegye-
öl. A város hódolat-
ő felségéhez.
ra ezer koronát szá-
pedrebrzemi Kossuth-
esli a közgyűlés és
a költészekhez, a
i mozgalomnak lesz,
vezet. Eddig 8000
b gyűjtőit még künn
várnak.

századának és felső
bíboros nagyraváti
Az idén megkezdik
m telken Szentcse-
ól. Az intézetet a

Egyetértés (távirat.)
vencze Vince plébá-
poszonyi katolikus
tja nevében a városi
de a kormányhoz,
terelőnek, Szilágyi
gróf Csaky Albinak
né megvalósítása ellen
hogy a diszciplínára
adányt hussongény
a be néhány hivatal-
rőtön a közgyűlés
bizottsági tagok meg-
és jelenleg evan-
által elfogadták.

resülő városok **Helca**
t ma népes értekez-
nyos, Szent-Tamás,
egymáshoz csatlózá-
biztonsági, közigazda-
kultúrális fejlődése

Krupalnicz Kál-
val kijelentette, hogy
megoldja. A helyg-
mostani állapot tart-
egyesülés érdekében
telt memorandum
ezelől **Esztorgom**
újgyűléstől elhatá-
kijelentette, hogy
pak, hogy a helyg-
nök, hogy akarunk
arost.

GOK.

— aug. 6.
val értesítettük a
hivatalunk a lakhe-
a etáitól, ha a
ekoron közölte-
k mind az a
alatt a lap addig
utóbb használat-
erítéséhez mel-

lónos gyűlésebe
rdő-évszak alatt
lörre is fogadunk
bál összeűz elő-
kben is bekiel-
zámítva. (Német-
a többi külföldre

ria **Törvény** főrő-
tő a múlt rosszul
aradni, már egészen
tembergi hercegnő,
ba érkezett, hogy
látogatása. — **Márkus**
r családjaival együtt
sz szerb miniszter-
időzik. — **Vilmos**
a «Hollenzollern»
azonnal Osornobe
tására. — **Schlauch**
kezelt. — **Helmholtz**
t nekünk táviratoz-
s ma hagyta el elő-

FELE.

NY.
kezelt, a sejtelen
a mindennel drá-
sak alig számba-
on megmentheti-e

azt remélte, hogy
kosan beszélhet.
De mint gazdák: it-

szégek előtt.
magában.
nyelvarokban talán
nyelva körül. A gon-
lakaj, egymagában

ra ezt a pár szót
sürgősen látni ki-
pöhök. Sartines pol-
títhet.

totet várna, az elő-
ba indult, a hol az
gadni, a kiket nem

gebe, melyet csak
gyertya.
get tegyen a kapott

eka megnyit és a
szóbot.
om! Oh! mennyire
ott föl Emilia, mi-
l. — Anyám is
em. Fenn várja a
szelgethetünk, mint

— **A légyott.** Nincs semmi csodánivaló azon, hogy
Bögöly állatorvos is fülleg beleszeretett a kis Sternébe-
«nagy» Stern kis feleségébe. Stern urak különben
nem lelki jelenségek szerették meg a «nagy» nevet,
hemen az, hogy két székre volt szükség, ha le akart
úlni, kalapot pedig külön kellett csináltatnia, mert
hatvanegy centiméteres kerületű fejére semmi gyári-
lag készült kalap nem volt elég nagy.

A vékony, apró asszonyka, a ki szinte olyan volt
az ura mellett, mint a skatulya mellett a gyufa, mégis
igazi gyöngédséggel szerette az urát.
Epen ez volt a Bögöly «doktor» ur nagy keserű-
sége.

Ott laktak az állatorvosi intézettel szemben, s Bögöly
ur utána járt az asszonykának mindig, elhal-
mokkal czukorkákkal, virágokkal, mesélt neki apró tör-
tényeket a tőle kitalálható humorral; az asszonyka
olyan szívóhó tudott kacagni, olyan hűlősen tudott
nézni a humorizáló Bögölyre, hogy az állatorvosi sziv
ilyenkor reménykedve dobogott.

De hát ez a kacagás volt aztán minden.
Egy szombaton delután nagy társaság volt Sterné-
nél. Ott volt «dr.» Bögöly is; hogy is maradhatal
volna el. S az asszonyka a szokottan nyjasab volt
bozza, sőt egy perczben félreszóllította a boldogságtól
szédülő udvarlót, hogy — mint mondá — olyat közöl-
jön vele, a mit csak kettejüknek szabad tudniuk.

E perczben lépett be a férj. Bögöly átkozta a vég-
tetet s a titkos közlelmény elmaradt.
Soha rosszabb kedvel meg nem tért háza. És ime,
otthon asztalán egy sietve írt levele várta.

«Nem szólhattam ferjem előtt. Pontban tíz órakor
várom. Szobalányom majd beocsúja. Sterné».

Bögöly ur mindent elkövetett, hogy az idő hamar-
rább teljék tíz óráig. Háromszor váltott nyakendőt,
tisztessé is elismertte magában a «vallomást», mert hogy
erre fog kerülni a dolog, arról szentül meg volt
győződve.

És pontban tíz órakor ott állt a Sterné előszó-
bájában.
— Csak egy perczig várjon, doktor ur — mondá a
szobalány és otthagya a hevülő «doktor» urat
az előszobában, s bement az ajtón, mely félig nyitva
maradt.

Egy hosszú, hosszú percz múlt el, míg visszajött
a szobalány, kőtenye alatt hozva valamit.
Megfogta az állatorvos kezét és a mig az szikrázó
szemekkel bámult a nyitott ajtóra, suttogva szólt:

— Az ur nem szereti a «Fidit», és most, hogy be-
leg lett, azt mondta, hogy menten a gyepmesternek
járja. Aztért hívtak most tíz órára, mikor az ur ott
benn már alszik. Ugyan nézze meg, mi a baja?

Hanem a «Fidi» faldalmas vakantására megis fel-
ébredt a nagy Stern, mert a «kedves» kis kutya bi-
zony afőldöz vágta Bögöly ur.

— **Ehez tanított.** Az uralkodó viszonyokra
rendkívül jellemző az a botrányos eset, a melyet
Hódmezővásárhelyről ad hírül lapunknak tudósít-
tónk táviratán. Tudvaleg, hogy az idegen ajku
tanítóknak a kultuszminiszterium egy réggib rende-
letének alapján magyar nyelvi póttanfolyamot kell
hallgatniok, hogy az állam hivatalos nyelvélt eljá-
rátsák. Krassó-Temesgye idegen ajku tanítói
azonban most legnagyobb buzgósággal kénytelenek voltak
Hódmezővásárhelyt elhagyni, még pedig abból az
okból, mert **ehetek.** Napidinjának az állam már
négy hét óta nem utalványoztatta ki, bár a szegé-
ny tanítók ismételve sürgősen kérték illetményük
kifizetését, mert hitelők az idegen városban telje-
sen kimerült és nem tudnak megélni. Az igazgató
a visszamaradt tanítókat már alig képes ott ma-
rasztalni, és az elkeresélt embereknek a saját
pénzéből kénytelen előlegezni, hogy éhséget ne
szenvendjenek. Hogy kit terhel ez esetben a mu-
szalás, nem tudjuk, de mindenesetre felhívjuk a
botrányos állapotokra a kultuszminiszter figyelmét.

— **A bukaresti koldusok sztrájkja.** A bukaresti
rendőröknek, mint tudósítók írja, a város néhány
kerületében betiltotta a koldusait. Másnap néhány ezer
koldus gyűlekert a város egyik nagyobb piacán és
a koldus-népgyűlés határozata értelmében küldöttséget
menesztettek a rendőrökökhöz, hogy tudtára adják,
ha a tiltalmat továbbra is fentartják, úgy ók legott
sztrájkolnak, azaz érszakáll szerezik meg az a ke-
cyeret, a melyet eddigelő kunyoráltak a járdakövektől.
A bukaresti rendőröknek a koldusküldöttség e fenye-
getésére gondolkodási időt kért.

Tilly meghatóttan és zavartan csodálta, reme-
gett, a miért a körülmények között annyira ijedő
lelki nyugalommal halja beszélni s nem tudva
mit mondani, egy pár alig érthető szót rebe-
gett. — De Emilia kézen fogja a hajdani ked-
vesét és fölvezette az első emeletre, távol az
únépesség zajától.

A divatnak megfelelően, rózsákkal és kalászok-
kal a hajában, lenge-szővetű ruhába öltözve, mely
elfőlte tökéletes idomait, de szabadon hagyta az
előfeleantónáltsághoz vállakat és a márványszerű,
egy antik-szoborhoz méltó két kart, Sartines az-
szony szebb volt mint valaha és bájosabb is, mert
elragadó mosoly derítette föl arczát s nagy sze-
meiben az öröm tüze ragyogott.

Könnyen szókdéseltve haladt a lépcsőkön, míg
Tilly nehékesen lépdelt mellette, remegett a gon-
dolatra, hogy milyen rettenetes hírt kell közölnie
semmitsem sejtő imádcéljával.

— Itt van, anyám, hozom, — szólt Emilia,
mikor benyitott a terembe, — megtaláltuk régi
barátunkat.

— Isen hozta, — mondá Sainte Amaranthéné,
őnt, a kit igazán örömmel látunk olyao hosszú
elválas után.

— Oh! asszonyom, — felelte bánatos hangon
a fiatal ember, ne örvendjen. — Jobb lett volna
önöknek is és nekem is, ha sohasem látjuk vi-
szont egymást, semhogy a jelen körülmények kö-
zött találkozzunk ?
— Valóban, kedves barátom, — viszonzá Emilia,
csak most veszem észre, hogy ön szomoromnak lát-
szik. Valami szerencsétlenség érte? Gondolhattam
volna, a mikor ilyen órában kerestél föl. . . . Be-
szeljen, szükség van ráunk ?
— Igen, Tilly, szóljon, — vette át a szót
Sainte Amaranthéné asszony, rendelkezésére álunk.
Ha el akar rejődködni, házam az öné. Pénze
van szükségé? Mondja, mennyi kell. Pártfogás,
védelmet keres? Barátain megvédelmezik keze-
kedem róla.
— Szép öntől, hogy ráunk gondolt.
Az anya és a leány ugyanegy érzelmetől vezé-
relve, azonos szánakozástól készvetve, egyszerre
beszéltek és nem igen engedték szóhoz jutni
Tillyt. . . .
A szerencsétlen nem merle kinyitni a száját.
Milyen csapást fog mérni erre a két asszonyra, a
kik elhalozták őt szívósgúkkal. Nem önmagáért
őit, hanem őrték és a sorsnak az a kegyetlen
runya, hogy ezek a halálos veszedelemben forgó

— **Otto főherceg balesete.** Környű ter-
meszetű baleset érte tegnap Otto főherceget Sopron-
ban. A főherceg a város környékén koskáká-
zott, mikor a négyes fogat első lovai megboko-
sodtak és földre buktak. Erre többen a kocsihoz
siettek, keresztülváltak az istrángot, úgy, hogy a
főherceg zavartalanul tovább hajthatott két lo-
val. A főherceg — mint nekünk táviratozók — ma
már el is utazott Sopronból, a 9-dik Nádasdy-hu-
szárezzel Győr-Szentmártonba ment a nagy had-
gyakorlatokra. A főherceg mint az ezred utjonan
kinevezett parancsnoka vesz részt a gyakorlatokon.

— **A Reclus-osalád.** A Reclus-család iránt annak
következtében, hogy névét különféle anarkhisztia-üz-
mekkel hozták összekötésbe, újabb nagy érdekű-
dés mutatkozik, melyet a család története meg is ér-
demel.

A most élő család — a Figaro szerint — egy or-
tuzi szegény paptól származik, s minden tagja saját
erejéből a vasakaratával teremtett magának existén-
ciát. A család valódi patriarkális közösségben él;
öt fiúból és hat leányból áll. A pap övege, a ki
valódi anyagi lélek, mint egy leánykólta igazoló-
néje közseretnek öröme. Fiai mind nagyon
eredeti emberek. A legidősebb fia **Elie Reclus**, a
híres ethnografus, 67 éves s nagyon tatarékosan él
majdnem szegény jövedelméből. Legismertebb **Elisée**
Reclus neve, a ki sokszor igazságtalanul gyanúsított.
Rövid idővel ezelőtt fejezte be 18 kötetből álló
nagy egyetemes földrajzt, melyben nagyrészt saját
tapasztalatait örökítelte meg. Amerikát Kanadától Ar-
gentináig gyalog járta be; lelkes vegetáriánus, s a
szegényeknek nagy jótétevője. Majdnem hihetetlenül hang-
zik, hogy ez a naiv kedélyű, ideális ember az anarkhiszt-
mus hive, bár a felt propagandáját sohasem helyeselte.

A londoni királyi földrajzi társaság nemrég nagy arany
éremmel akarta kitüntetni. Ez nagy zavarba hozta a
nagy tudóst, mert az a szokás, hogy a kitüntetettek
szükségesen kell átvenni az érmet, s a díszalkomán
tisztelet kell mondania az angol királynéna. Reclus
szabdkozott, hogy ezt ősmert érzelmeim fogva nem
teheti. A társaság elnöke azonban tulelte magát ezen
a formasságon, átadta az érmet Reclusnak, s maga
mondta a királynéna a szokásos tisztelet. Öcséce,
Onesime Reclus szintén ősmert geografus, e mellett
nagy agitációt fejt ki az orosz-francia szövete-
ségnek s Kanada megszerzésének. A császárság
nagy hive volt s az afrikai háborúban mint
zuáv vett részt. Később kitűnő tudós lett s
csak az az egy különös passziója van, hogy bandi-
tának öltözve jár-kel Paris utcáin. **Armand Reclus**
a tengerészeti pályán vezény karriert csinált, de egy
főllebvalójaiól összeveszve, kilepelt a szolgálatból
s miután egy panamai expedícióban résztvett, Tunis-
ban telepedett meg mint bortermelő s meggazdál-
kodott. A legfiatalabb Reclus, **Fal**, a parisi orvostak-
sítás egyik legnépszerűbb tanára s a becsületrend lo-
vaga, mint bátyja, Armand is. Bár lejedelmű jöve-
delme van s oly tenyes lakást tart, mint egy her-
ceget, esküdése a fennálló társadalmi rendnek,
s a burzsoáknak. Az anarkhisztáktól azonban abban
különbözik, hogy míg azoknak sem országok, se ha-
zajok, Reclus Pal lángolóan szereti Franciaországot
s érte Sedánnal meg is sebesült.

— **Levelészekrekrék állványokon.** A postaigaz-
gatóság már több hasznos újítást léptetett életbe,
hogy a levélgyűjtést teljesen pontos és megbízhatóvá
tegye s a közönség igényeit minél jobban kielégítse.
Csak néhány hónappal ezelőtt cserélte föl a régi szek-
rényeket újakkal, melyekből öránként kiszedeti a
leveleket s most ismét újabb levélsekényekkel tesz
kísérletet. Az új levélsekények állványokon helye-
zik el, hogy a közönségnek jobban szembe tünjenek s
próbákban a napokban tizet föl is állítanak a körül
menő különböző helyeken, a melyeket a fővárosi
tanácssal egyetértőleg határoztak meg. A postaigaz-
gatóság előterjesztése a kereskedelmi miniszter már
jóváhagyta a szekrények tervét. Az első ilyen állvá-
nyos próbászéknyét holnap állítják föl, a többi kilen-
cezt pedig a hét folyamán.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszternek.** A Debreczben tartandó keresk. isk-
tanári kongresszus előkészítő bizottságának küldöttsége
tisztelgette ma báró **Eötvös Loránt** vallás- és közok-
tatásügyi miniszterrel, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kongresszus
javaslataira, és az alakulódi kereskedelmi iskolai
tanáregyesületet részletes érkezői és anyagi
támogatásban. A miniszter a küldöttséget igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a hamarosan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagiilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattani
az egyesület szakvéleményét is. Vegül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondosko-
dni fog.

teremtések ajánlják föl neki segítségnek minden
nemét, növelte kínos helyzetének gyötrelmét.
Azonban beszélnie kellett; nem hagyhatta to-
vább í tévedésben barátnőit. Összeszedte hát min-
den bátorságát és el-elakodó hangon mondá:
— Köszönöm. . . . Tudtam, hogy ming kések
szánakozni rajtam, hogy önök jök. . . . De nekem
semmire sincs szükségem. . . . Emlékeznék, mit
ígértem, a mikor elváltunk? Hogy nem
jelenek meg a szemök előtt, csak ha veszelé fe-
nyegeti önöket. . . . Mind-e mai napig nem is
jötten elő, de ma a feltétele bekövetkezett, vesze-
delemben forognak. Itt vagyok hát. . . .

— Mit mond ön, édes Tilly? — szólt közbe
mosolygó arczal Sainte Amaranthéné. — Milyen
veszélyről akar beszélni?
— Milyen veszélyről? Oh! asszonyom, ön szép,
ön gazdag, hallatlan fényűzéssel fogad házánál
mindenféle embereket. Kell ennél több, hogy gyau-
sussá váljék a mai időkben. . . . a mikor olyan
sokan halnak meg?
— En nem tartok egyik párttal sem és még
kevésbé elegyedem czivakodásaikba.
— De vannak barátai az ellenforradalmárok
között, ez elég.

Az ön lépése, — mondá ekkor Emilia, minden-
estre élénk érdeklődést áru el irántunk és ezért
hálával vagyunk adósai. De szóljon kérem, min
alapulnak aggodalmai? Pusztán csak előzertén,
homályos sejtéseimre? Vagy pedig valami hatá-
rozott tényismerete idézte elő félelmét?
— Fájdalom! Félelemem önök miatt nagyonis
indokolt. A véletlen, egy rendkívüli, csodás vélet-
len, tudomásomra hozta a szomorú hírt, mely ide-
vezetett. Önök fenyegetve, komolyan fenyegetve
vannak. Azzal vádolhatnák, hogy ismerték és párt-
fogták azt az embert, a kit ma a gyalázatos
Batz néven elegetnek. Önök büntértsai.

— Milyen örülség! — kiáltott föl Sainte Ama-
ranthéné asszony. Etszendő óta nem láttam a bárót
és lehetetlen volna megmondanom, — hogy hol
van, — még csak azt sem tudom, hogy Párisban
időz-e.
— De ismerté. Nem bűn ez?
— Nem hisztem, kinek juthatna eszébe, két
árlatlatlan asszonyt üldözni?
— Hát szokás mostanában tisztelni a nőket?
— Nem minden fogás jó ezeknek a nyomorultak-
nak, a kik csak a vérontásban lelik gyönyörűsége-
iket?
— Buzgósága elragadja és barátsága megé-
vesztí őnt, Tilly. A dolgok nem jutottak odáig, a
meddig ön hiszi.
— Anyám, mégis, hallgasd meg őt. Nem gyer-
mek, hogy ők nélkül reméljün meg.
— Ugy van, könyörgök önnek, hallgasson meg,
tegyék meg intézkedéseiket. . . .
— Minő intézkedések?
— Meneküljenek! — Meneküljenek, késelelem
nélkül; most rögtön. . . . A veszély nyomuk-
ban van.
— Ön téved, . . . ki értesítette azon emberek
szándékairól, a kikkel ön maga semmiesetre sem
éríntkezett?
— Ki? Egy fiatal leány, a M ismeri a közbiz-
tonsági bizottság egyik alkalmazottját, atól nyerte
értesülést.
— És az a rendőr megnevezett minket?
— Meg? Önök föl vannak jelentve.
— Ki jelentett föl?
— Egy régi szolgálój, a kit elkergettek. Voirian,
ha jól emlékszem a nevére.
— Az már esztendő óta jelent föl és láthatja,
hogy eddig nemnyit adott árulkodásaira.
— Igen, de végre is figyelembe vették.
— Nem. És aztán vannak barátain, hatalmas
barátain.
— Hatalmasok, talán, de barátok? Nagy isten!
Ön bízik ezekben az emberekben?
— Saint-Just, hogy csak egyet említsék, kimen-
tene a bajból.
— Ó! Ez a vérengző vadállat?
— Ön mint elenség beszél róla. — Nem
ismeri.
— Szeretnék csalódni. . . .
— Elfelejtéd, hogy milyen módon vált meg től-
lünk egy szemteremtő este? — szólt a beszél-
getésbe Emilia. — Nem mint jó barát látszott
távozni.
— Mert te nagyonis oda mondogatták neki?
De nem tartott haragot; a lepscékelyebb jelét sem
adta ellenséges indulatának.
— Többé nem jött ide.
— Nagyon el van foglalva!
— Ma este sem jött el.
— De irt. Sajnálja, hogy a tennivalói vissza-
tartották. A hűdsereghez van kiküldve és az elő-
készületek minden idejét igénybe veszik.
— Ha elutazik, — mondá Tilly, — akkor még
la foltesszük is, hogy pártfogóit akarja önöket,
nem 'sz it, hogy meglehesse.

— **Vilmos főherceg halála és Spanyol-
ország.** **Mária Krisztina** spanyol régens-királyné
nagybátyja, **Vilmos** főherceg halála alkalmából
az ország minden részéből részvétláviratokat ka-
pott. A miniszterium részéről a San-Sebastianban
időző **Paquin** tengerhajó, tengerészeti miniszter
közül kihalgatás alkalmával fejezte ki részvétét,
Sagasta miniszterelnök pedig a fiteori fűrdőből
intézett a királynéhoz megleghu részvétlávíratot.

— **A Drumont-d'Elva-féle párbaj követke-
ménye.** D'Elva képviselő segédjei, Dion és Paulmier
urak a Drumonttal vívott párbaj után keztyűt dobáltak
az ellenfél mindkét segédjének arczába, melynek kö-
vetkezésképpen az lett, hogy az első és másodiksegéd-
ek egymást közü kötelek megverekedni. A négy párbaj-
segéd már az első tárgyalásnál huzomt összezállak-
ozott, mert d'Elva képviselő Drumontot elmebeteg-
nek mondották és orvosi vizsgálatot követeltek, mit
Drumont segédjei kerelen megtagadtak.

— **Caserio levele édes anyjához.** A halá-
lára ítélt embertelen elnökgyilkos, **Caserio**, a kiről
múltan fölfehető, hogy a legszembetűnőbb emberi érze-
sekből is kivetkőzött és megindulágra, vagy ellá-
gyulásra keltesen képtelen, tudvaleg mégis sirva
fakadt a törvényesség előtt, a mikor az édes anyját
említette a védő. A gyilkos most levelet írt a börtön-
ből édes anyjához, mely így hangzik:
«Kedves anyám! Ezen soraimmal küldöm, hogy a
lyoni törvényszék halálra ítélte. Azért, kérek anyám,
ne tarts engem közönséges gyilkosnak, mert én nagy
tettet követtem el. Sándor atyánkat látogatásait kö-
szönöm, de gyónni nem akarok. Még egyszer írok.»

— **Katasztrófák a tengeren.** A biztos hajótörés-
től mentette meg a napokban a «Marabu» torpedo-
naszád a «Tuti Santi» nevű olasz vitorlás hajót, a
mely kormány nélkül hanyódot a hullámokon és aban
a veszélyben forgott, hogy a parti sziklákon tör-
ést szenved. **Holap** kapitány önfeláldozó bátorsá-
gának sikerült a hajót megmenteni és a valdi-maistra
öbölbe vonlatni. — Végtesebb katasztrófa fenyegette
tegnap a triestri öbölben a szicíliai «Toskana» hajót
és az «Amelia» gőzöst. Mint egy triestri távirat jelenti,
a két hajó hibás jelzés következtében összeütközött
és mindkettő oly jelentékeny sérüléseket szenvedett,
hogy menthetlenül elsüllyedtek volna, ha a szeren-
cesére küzél levő révbe nem menekültek. Ez háritotta
el a veszedelmet. A «Toskana» parancsnoka az izga-
pon következtében agyszélhűdést kapott és közvetlenül
az összeütközés után meghalt.

— **Trachomajárvány Zalamegyében.** A Zalamegyé déli vidékén kiltört trachomajárványról
már megemlékeztünk. Most hivatalos adatok is
megerősítik a hírt. A veszedelmes járvány Zalam-
megyének 95 községében terjedt el eddig. A járvá-
ny által uralt vidéket dr. **Feuer Nálán** királyi
egészségügyi felügyelő, dr. **Mangin** Károly megyei
f. főorvosnál hozatván, 1612 beteget vizsgáltak
meg s ezek közül trachomásnak találtak 1296
szembetegét, gyanusnak 44-et, mint gyógyult t-
rülve lett 271, a többi összeírt beteg, mint nap-
számos stb, más vidéken tartózkodik. Kotor vidé-
kére dr. **Szabó** Zsigmondot bízták meg szembe-
tegegyógykezelésével. Az alsó-erdélyi járásra külön
trachoma-orvosnak állami díjazás mellett való ki-
küldését kérelmezték, Perlacon a rendszeres apólas
a rögöntözött járvány-körházban folyamatosan
felügyelő e hó folyamán újra személyesen fog Za-
lamegyébe menni, hogy a szükséges operációkat maga
elvégezze.

— **Megtámadott kerékpárosok.** Bécs mellett
tegnapelőtt **Hornicek** Ferencc esztorgyalys és sógora
Stöckl Aajos megtámadtak egy arra haladó tizenöt
tagu jobhára gyermekekből álló kerékpározó társasá-
g s üldögélni kezdek a magokat védeni nem tudó
kírdulókat. Csakharmar azonban véget vetett a csele-
patának néhány rendőr, a ki a verekedő esztorgyalys
csók bekísérté. Nyomukban haladt a tizenöt megvert
kerékpározó, akik gépeiket a vállukon cipelve tragi-
kómikus látványosságot nyújtottak.

— **Kiltöltött rópirat.** A kereskedelmi miniszter egy
«Zur räumlich-ungarischen Streitfrage» című rópi-
ratnak postán való szállítást egész Magyarországára
eltiltotta, mert a rópiratnak sem a szerző, sem a ki-
adó, vagy nyomda, sem a megjelenési hely nincs
megjelölve. A rópirat különben izgató államellenes
dolgotkat tartalmaz.

— **A kolera.** A galicziai kolerajárványnak folyto-
nsan terjedése miatt az osztrák belügyminiszter —
mint egy távirat jelenti — dr. **Kusy** miniszteri taná-
csozt, a közezségességi osztály főnökét, kiküldte Ga-
licziába és Bukovinába. A miniszteri tanácsos meg-
nézte a kórházakat, a vágóhidakat stb. és teljesen
megfelelőknek nyilvánította a járvány terjedése ellen
eszközött intézkedéseket, de sajnálatos konstátálta,
hogy a két évvel ezelőt épen általa szorgalmazott
járványkórház még mindig nem létesült. Szombaton
Zaleszkyben járt a kiküldött miniszteri tanácsos, a
hol a járvány a legnagyobb mérveteket öltötte. Galiczia
területén tegnap és ma összesen 126 megbetegedés
fordult elő; e két nap alatt a halottak száma 78, a
gyógyultaké 34 volt. — Maastrichtban az utolsó
egygyenyolc óra alatt öt megbetegedés és három
halálozás történt. Július 29-ike óta összesen negy-
vennégyen betegedtek meg és tizennyolczan haltak el
koleraiban. — A külföldi nyugtalanító hírekkel szem-
ben örömmel konstátjuk, hogy eddig semmi komo-
lyabb aggodalmakra okot adó járványos hírek nem
érkeztek hazánk egyetlen vidékéről sem. Mint nyár-
dión mindig, most is előfordult néhány «gyanus» meg-
betegedés, de utóbb kiderült, hogy ezek közül egy
sem volt kolera. Legujabban a nyitramegyei Privigye-
ről és Nagy-Tapolcsányról érkeztek «gyanus» megb-
tegedések hírei, de ezek szintén ártatlan természetű
nyári bajoknak bizonyultak.

— **Segélykérés a Bék-alapítványból.** A Bék-
féle kultúrális alap esedékes kamatából báró **Lö-
vös Loránt** miniszter a napokban utalványozta ki a
segélyszeketeket. Szegény tanulóik és özvegyek ösze-
sen 1098 forint segélyben részesültek. A többi segé-
lyezések a következők: néprajzi társaság 200 frt, ma-
gyar mesemondó szepiromai vállalat 500 frt, Klottld-
szerezhát 250 frt, budapesti tanítók segélyegylete
100 frt, pro. árvegyelt 100 frt, Mária-Dorothy-egye-
sület 50 frt, magyar evezős egyeték szövetsége 120
frt, székely-udvarhelyi internátus 150 frt, kolozsvári
skinetéma intézet 150 frt, Liszt Ferencc-társaság 200
frt, «Magyar zeneköltészet» 100 frt.

— **Egy tizenöt éves rablógyilkos lefejezése.**
Lamoges francia mezővárosban szombat reggel vé-
gezték ki **Douchareichast** a tizenöt éves szabó-
inaszt, a ki Hervey nevű mesterét rablási szándék-
ból orozta megölte. A kiskoru delhajnval már ébren
volt, a mikor az államügyés hálvánban három óra
harmincöt percig belépett hozzá. A fogház ká-
pánja a reggeli műszere vette, melyet nagy ájtato-
sággal végig hallgatott. Azután egy csésze kávét kért,
de az olyan forró volt, hogy megégette vele a nyelvét.
A hóhérségdek megragadták és lehúzták róla
a kabátot, s az elítélt maga is segítette őket munká-
jában. Levetette a mellényét, meg ingerőlt a gal-
lérét. Nagy óra 25 perczkor a káplán megkínálta
egy pohár chartreuse likőrrel, mire az udvarban fel-
állított verpadhoz vezettek. A nyaktól deszkája előtt
álva, ég félt tekintve, e szóval: «Uram, istenem,
lefelelők, hogy feje már a másik pillanatban a kosárba
hulljon.

— **Uj hadigép.** Az általános lefegyverzés és a vi-
lágkébe utópiajával szemben mindig keserű ironiával
hangzik, ha egy-egy új öblökli hadigép feltalálását
hírkerzik. **Rouanet** francia szocialista képviselő
azt beszéli, hogy egy szegény munkásismerőse oly
készkészletet talált fel, melyhez képest Turpin gépe
gyermekjáték. A képviselő mindössze

az Egyetértés tudósítváni városi közgyűlési emlékeztetőt kegyel. A város hódolat-
fölségéhez.
ra ezer koronát szá-
polgármester pedig
debreczeni Kossuth-
esli a közgyűlés és
a költészekhez, a
magdolnának lesz,
vezet. Eddig 8000
gyűjtői még künn
várnak.

századárú és felső
bíboros nagyváradí
Az idén megkezdik
m felken Sveticán
ól. Az intézetet a

Egyetértés (távira.)
vizek Vincze plébá-
posonyi katolikus
ríja nevében a város
ot be a kormányhoz,
terelőknék, Szilágyi
gróf Csaky Albinak
né megvalósítása ellen
hogy a diszciplínára
adhatnát huszonnyolc
a be néhány hivatal-
rőtön a közgyűlés
bizottsági tagok meg-
és jelenlevő evan-
gálal elfogadták.

resülő városok Helca
l ma népes értekez-
vó, Szent-Tamás,
egymáshoz csatlósa
szabványos, közzada-
s kulturalis fejlődése
Krupáknék Kál-
ával kijelentette, hogy
megoldja. A helyg-
mosztani állapot tart-
egyesülés érdekében
telt memorandumot
közösen Esztergom-
egyesülést elhatá-
kijelentették, hogy
nak, hogy a helyg-
nek, hogy akarunk
város.

— **Ehész tanítók.** Az uralkodó viszonyokra
rendkívül jellemző az a botránys eset, a melyet
Hodmezővásárhelyről ad hírül lapunknak tudósít-
kő táviratja. Tudvalevő, hogy az idegen ajku
tanítóknak a kultuszminiszterium egy régmib ren-
deleete alapján magyar nyelvi póttanfolyamot kell
hallgatniok, hogy az állam hivatalos nyelvét elsá-
jajtsák. Krassó-Temesgye idegen ajku tanítói
azonban most legnagyobb székénytelenség voltak
Hodmezővásárhelyt elhagyni, még pedig abból az
okból, mert éheztek. Napidíjait az állam már
négy hét óta nem utalványozta ki, bár a szegé-
ny tanítók ismételve sürögösen kérték illetményük
kifizetését, mert hiteltök az idegen városban telje-
sen kimerült és nem tudnak megélni. Az igazgató
a visszamaradt tanítókat már alig képes ott ma-
raztatni, és az elkeseredett embereknek a saját
pénzöbél kénytelen előlegezni, hogy chásget ne
szenvedjenek. Hogy kit terhel ez esetben a mu-
szás, nem tudjuk, de mindenesetre felhívjuk a
botránys állapotokra a kultuszminiszter figyelmét.

— **A bukaresti koldusok strájkja.** A bukaresti
rendőrfőnök, mint tudósítók írja, a város néhány
kerületében betiltotta a koldulást. Másnap néhány ezer
koldus gyülekezett a város egyik nagyobb piacán és
a koldus-népgyűlés határozata értelmében küldöttéget
menesztettek a rendőrfőnökhöz, hogy tudtára adják,
ha a tilalmat továbbra is fenntartják, ugy ök legott
strájkolnak, azaz érszakkal szerzik meg azt a ke-
nyeret, a melyet eddigél konyuráltak a járókétől.
A bukaresti rendőrfőnök a koldusküldöttség e fenyé-
getésére gondolkodási időt kért.

Tilly meghatottan és zavartan csodálta, reme-
geli, a miért a körülmények között annyira ijesztő
lelki nyugalommal halja beszélni s nem tudja
mit mondani, egy pár alig érthető szót rebe-
gett. — De Emilia kézen fogja a hajdani ked-
vesét és fölvezette az első emeletre, távol az
ünnepség zajától.

— A divatnak megfelelően, rózsákkal és kalászok-
kal a hajában, lenge-szövetű ruhába öltözve, mely
elfodtö tökéletes idomait, de szabadon hagyta az
elefantosantehérségű vállakat és a márványserű,
egy antik-szoborhoz méltó két kart, Sartinék asz-
zony székbe volt mint valaki és bájosabb is, mert
elragadó mosoly derítette föl arcját s nagy sze-
ben az öröm tüze ragyogott.

Könnyen szökdesével haladt a lépcsőn, mig
Tilly nehézszen lépdelt mellette, remegett a gon-
dolatra, hogy milyen rettenetes hírt kell közölnie
semmitsem sejtő imádcéljával.

— Itt van, anyám, hozom, — szólt Emilia,
mikor benyitott a terembe, — megtaláltuk régi
barátunkat.

— Isten hozta, — mondá Sainte Amaranthéné,
őni, a kit igazán örömmel látunk olyao hosszú
válasz után.

— Oh! asszonyom, — felelte bánatos hangon
a fiatal ember, ne örvendjen. — Jobb lett volna
önöknek is és nekem is, ha sohasem látjuk vi-
szont egymást, semhogy a jelen körülmények kö-
zött találkozzunk?

— Valóban, kedves barátom, — viszonzá Emilia,
csak most veszem észre, hogy ön szomorúan lát-
szik. Valami szerencsétlenség érte? Gondolhatam
volna, a mikor ilyen órában kerestél föl. . . Be-
szeljen, szüksége van reánk?

— Igen, Tilly, szőljön, — vette át a szót
Sainte Amaranthé asszony, rendelkezésre állunk.
Ha el akar rejtőzködni, házam az én. Pénzre
van szükség? Mondja, mennyi kell. Pártfogás,
védelmet keres? Barátaim megvédelmék keze-
szedem róla.

— Szép öntől, hogy reánk gondolt.
— Az anya és a leány ugyanegy érzelemfőt zere-
velve, azonos szánakozástól készletve, egyszerre
beszéltek és nem igen engedték szóhoz jutni
Tillyt. . .

A szerencsétlen nem merle kinyitni a száját.
Milyen csapást fog mérni erre a két asszonyra, a
kik elhalmozkötök szívszűgűkkel. Nem önmagáért
ótt, hanem örtök és a sorsnak az a kegyetlen
unnya, hogy ezek a halálos veszedelemben forogó

— **A légyott.** Nincs semmi csodálivaló azon, hogy
Bögoly állatorvos ur fölég beleszeretett a kis Sternébe.
«nagy» Stern kis felesége. Stern urnak különben
nem lelki jelenségek szerettek meg a «nagy» nevet,
hínen az, hogy két szőre volt szüksége, ha le akart
ülni, kalapot pedig küllőre kellett csináltatnia, mert
hatvanegy centiméteres kerülte fejére semmi gyári-
lag készült kalap nem volt elég nagy.

A vékony, apró asszonyka, a ki szinte olyan volt
az ura mellett, mint a skatulya mellett a gyufa, mégis
igazi gyöngödséggel szerette az urat.
Ezen ez volt a Bögoly «doktor» ur nagy keserű-
sége.

Ott laktak az állatorvosi intézettel szemben, s Bögoly
ur utána járt az asszonykának mindig, elhal-
mozta czukorkákkal, virágokkal, mesélt neki apró törté-
neteket a töle kitalált humoral; az asszonyka
olyan szívöböl tudott kacsagni, olyan hálásan tudott
nézni a humorizáló Bögolyre, hogy az állatorvosi szív
ilyenkor reménykedve dobogott.

De hát ez a kacsagás volt aztán minden.
Egy szombat délután nagy társaság volt Sterné-
nél. Ott volt «dr.» Bögoly is; hogy is maradt volna
volna el. S az asszonyka a szokottan nyújassab volt
hozza, sőt egy perczben félreszóllította a boldogságól
szédülő udvarlót, hogy — mint mondá — olyat küllő-
ra vele, a mit csak kettejüknek szabad tudniok.

E perczben lépett be a férj. Bögoly átkozta a vég-
tetet s a titkos közlelmény elmaradt.
Soha rosszabb kedvel még nem tért haza. És ime,
otthon asztalán egy sietve írt levele várta.

«Nem szólhattam férjem előtt. Pontban tíz órakor
égyem. Szobalányom majd bebosszítja. Sterné».

Bögoly ur mindent elkövetett, hogy az idő hama-
rább teljék tíz óráig. Háromszor váltott nyakkendő-
t, tisztázta elismételte magában a «vallomást», mert hogy
erre fog kerülni a dolog, arról szentül meg volt
győződve.

Es pontban tíz órakor ott állt a Sternék előszó-
bájában.
— Csak egy perczig várjon, doktor ur — mondá a
szobalány és otthagyta a hevülő «doktor» urat
az előszobában, s bement az ajtón, mely felig nyitva
maradt.

Egy hosszú, hosszú percz mult el, mig visszajött
a szobalány, köténye alatt hozva valamit.
Megfogta az állatorvos kezét és a mig az szikrázó
zemekkel bámult a nyitott ajtóra, suttogva szólt:

— Az ur nem szereti a «Fidit», és most, hogy be-
leg lett, azt mondta, hogy menten a gyepmesternek
adjá. Azért hívatok most tíz órára, mikor az ur ott
vann már alszik. Ugyan nézze meg, mi a buja?

Hanem a «Fidi» fájdalmas vakantására mégis fel-
ébredt a nagy Stern, mert a «kedves» kis kutyát bi-
zony a földhöz vágta Bögoly ur.

— **Ehész tanítók.** Az uralkodó viszonyokra
rendkívül jellemző az a botránys eset, a melyet
Hodmezővásárhelyről ad hírül lapunknak tudósít-
kő táviratja. Tudvalevő, hogy az idegen ajku
tanítóknak a kultuszminiszterium egy régmib ren-
deleete alapján magyar nyelvi póttanfolyamot kell
hallgatniok, hogy az állam hivatalos nyelvét elsá-
jajtsák. Krassó-Temesgye idegen ajku tanítói
azonban most legnagyobb székénytelenség voltak
Hodmezővásárhelyt elhagyni, még pedig abból az
okból, mert éheztek. Napidíjait az állam már
négy hét óta nem utalványozta ki, bár a szegé-
ny tanítók ismételve sürögösen kérték illetményük
kifizetését, mert hiteltök az idegen városban telje-
sen kimerült és nem tudnak megélni. Az igazgató
a visszamaradt tanítókat már alig képes ott ma-
raztatni, és az elkeseredett embereknek a saját
pénzöbél kénytelen előlegezni, hogy chásget ne
szenvedjenek. Hogy kit terhel ez esetben a mu-
szás, nem tudjuk, de mindenesetre felhívjuk a
botránys állapotokra a kultuszminiszter figyelmét.

— **A bukaresti koldusok strájkja.** A bukaresti
rendőrfőnök, mint tudósítók írja, a város néhány
kerületében betiltotta a koldulást. Másnap néhány ezer
koldus gyülekezett a város egyik nagyobb piacán és
a koldus-népgyűlés határozata értelmében küldöttéget
menesztettek a rendőrfőnökhöz, hogy tudtára adják,
ha a tilalmat továbbra is fenntartják, ugy ök legott
strájkolnak, azaz érszakkal szerzik meg azt a ke-
nyeret, a melyet eddigél konyuráltak a járókétől.
A bukaresti rendőrfőnök a koldusküldöttség e fenyé-
getésére gondolkodási időt kért.

Tilly meghatottan és zavartan csodálta, reme-
geli, a miért a körülmények között annyira ijesztő
lelki nyugalommal halja beszélni s nem tudja
mit mondani, egy pár alig érthető szót rebe-
gett. — De Emilia kézen fogja a hajdani ked-
vesét és fölvezette az első emeletre, távol az
ünnepség zajától.

— A divatnak megfelelően, rózsákkal és kalászok-
kal a hajában, lenge-szövetű ruhába öltözve, mely
elfodtö tökéletes idomait, de szabadon hagyta az
elefantosantehérségű vállakat és a márványserű,
egy antik-szoborhoz méltó két kart, Sartinék asz-
zony székbe volt mint valaki és bájosabb is, mert
elragadó mosoly derítette föl arcját s nagy sze-
ben az öröm tüze ragyogott.

Könnyen szökdesével haladt a lépcsőn, mig
Tilly nehézszen lépdelt mellette, remegett a gon-
dolatra, hogy milyen rettenetes hírt kell közölnie
semmitsem sejtő imádcéljával.

— Itt van, anyám, hozom, — szólt Emilia,
mikor benyitott a terembe, — megtaláltuk régi
barátunkat.

— **Ottó főherceg balesete.** Könyv ter-
meszteli baleset érte tegnap Ottó főherceget Sopron-
ban. A főherceg a város környékén kocsi-
kocsi, mikor a négyes fogat első lovak megrö-
södtek és földre buktak. Erre többen a kocsihoz
siettek, keresztülvágták az istrángot, ugy, hogy a
főherceg zavarlatlanul tovább hajlathatott két lo-
vával. A főherceg — mint nekünk táviratozák — ma
már el is utazott Sopronból; a 9-ik Nádasdy-hu-
szárezzel Győr-Szentmártonba ment a nagy had-
gyakorlatokra. A főherceg mint az ezred utjonnan
kinevezett parancsnoka vesz részt a gyakorlatokon.

— **A Reclus-osalád.** A Reclus-család iránt annak
következtében, hogy nevéit különféle anarchista-üzem-
ekkel hozták összekötésbe, újabb nagy érdek-
dés mutatkozik, melyet a család története meg is ér-
demel.

A most élő család — a Figaro szerint — egy or-
todox szegény papból származik, s minden tagja saját
erőből s vasakarattal teremtett magának existen-
ciát. A család valódi patriarkális közösgében él;
öt fiúból és hat leányból áll. A pap övégye, a ki
valódi angyali lélek, mint egy leánykóla igazoló-
nője küszöretnek örvend. Fia mind nagyon
eredeti emberek. A legidősebb fia *Elie Reclus*, a
híres ethnografus, 67 éves s nagyon taksarokan él
majdnem szegény jövedelméből. Legismertebb *Elisée*
Reclus neve, a ki sokszor igazgatással anyagisutok.
Rövid idővel elévölt fejtébe be 18 kötetből álló
nagy egyetemes földrajzát, melyben nagyrészt saját
tapasztalatait örökítette meg. Amerikai Kanadától Ar-
gentináig gyalog járta be; lelkes vegetáriánus, s a
szegényeknek nagy jötevője. Majdnem hihetetlenül hang-
zik, hogy ez a naiv kedélyű, ideális ember az anarchiz-
mus híve, bár a lett propagandájára sohasem helyeselte.

A londoni királyi földrajzi társaság nemrég nagy arany
éremmel akarta kitüntetni. Ez nagy zavarba hozta a
nagy tudóst, mert az a szokás, hogy a kitüntetettnek
személyesen kell átvennie az érmét, a diszinkomán
tízóttul kell mondania az angol királynak. Reclus
szabdkozott, hogy ezt ősmert érzelmeimel fogva nem
teheti. A társaság elnöke azonban tullette magát ezen
a formasságon, átadta az érmét Reclusnak, s maga
mondta a királynak a szokásos tiszóttul. Öcsése,
Oesine Reclus szintén ősmert geografus, e mellett
nagy agitációt fejt ki az orosz-francia szövete-
ségnek s Kanada megszerzésének. A császárság
nagy híve volt s az afrikai háborúban mint
zavv vett részt. Később kitünő tudós lett s
csak az az egy különös passziója van, hogy bandi-
tának öltözve jár-kei Paris utcáin. *Armand Reclus*
a tengerészeti pályán végis karriert csinált, de egy
fölbőlvalójával összeveszve, kilepett a szolgálatból
s miután egy panamai expedícióban résztvett, Tunis-
ban telepedett meg mint bortermelő s meggazdagod-
ott. A legfiatalabb Reclus, *Pál*, a párisi orvosfakul-
tás egyik legnépszerűbb tanára s a becsületrend-
jege, mint bánya, Armand is. Bár fejedelmi jöve-
sime van s oly fényes lakást tart, mint egy her-
ceg, eadit elismert a fennálló társadalmi rendnek,
s burzsoának. Az anarchistaiktól azonban abban
különbözik, hogy míg azoknak sem országok se na-
ciók. Reclus Pál lángolóan szereli Franciaországot
s érte Sedánal meg is sebesült.

— **Leveliszekrények állványok.** A postaigaz-
gatóság már több hasznos újítást léptetett életbe,
hogy a levélgyűjtést teljesen pontosá és megbízhatóvá
tegye s a közönség igényeit minél jobban kielégítse.
Csak néhány hónappal ezelőtt cserélte föl a régi szek-
rényeket újakkal, melyekből óránként kiszedték a
leveleket s most ismét újabb levéliszekrények tesz
kísérletet. Az új levéliszekrényeket állványokon helye-
zik el, hogy a közönségnek jobban szembe tünjenek
s próbákban a napokban tizet föl állítanak a körut
mentén különböző helyeken, a melyeket a fővárosi
tanácsesal egyetértőleg határoztak meg. A postaigaz-
gatóság előterjesztésére a kereskedelmi miniszter már
jóváhagyta a szekrények tervét. Az első ilyen állvá-
nyos próbászekrényt holnap állítják föl, a többi kilen-
czet pedig a hét folyamán.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Leveliszekrények állványok.** A postaigaz-
gatóság már több hasznos újítást léptetett életbe,
hogy a levélgyűjtést teljesen pontosá és megbízhatóvá
tegye s a közönség igényeit minél jobban kielégítse.
Csak néhány hónappal ezelőtt cserélte föl a régi szek-
rényeket újakkal, melyekből óránként kiszedték a
leveleket s most ismét újabb levéliszekrények tesz
kísérletet. Az új levéliszekrényeket állványokon helye-
zik el, hogy a közönségnek jobban szembe tünjenek
s próbákban a napokban tizet föl állítanak a körut
mentén különböző helyeken, a melyeket a fővárosi
tanácsesal egyetértőleg határoztak meg. A postaigaz-
gatóság előterjesztésére a kereskedelmi miniszter már
jóváhagyta a szekrények tervét. Az első ilyen állvá-
nyos próbászekrényt holnap állítják föl, a többi kilen-
czet pedig a hét folyamán.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Kereskedelmi iskolák tanárok a kultusz-
miniszterium.** A Debreczenben tartandó kerécsk. isk.
tanári kongresszus előkészítő bizottságának költöztetése
tisztelget ma báró *Eduard Loránt* vallás- és közokta-
tásügyi miniszternél, felkérni őt, hogy képviseltesse
magát a kongresszuson, legyen figyelemmel a kong-
resszus javaslatára, és az alakulódi kereskedelmi
iskolai tanáregyletlet részesei erkölcsi és anyagi
támogatására. A miniszter a költöztetést igen szíve-
sen fogadta, örömet fejezte ki az egyesület alakulása
fölött, melytől többet vár, mint a lazasraan lefolyó
kongresszustól; megígérte, hogy az egyesület minden
tekintetben, anyagilag is támogatni fogja, a keresk.
iskolák szervezése ügyében pedig meg fogja hallgattni
az egyesület szavazalményeit is. Végül kijelentette,
hogy a kongresszuson való képviselteséről gondos-
kodni fog.

— **Vilmos főherceg halála és Spanyolország.**
Maria Kristina spanyol régens-királyné nagybátyja,
Vilmos főherceg halála alkalmából az ország minden
részéből részvétlávirokat kapott. A miniszterium részéről a San-Sebastianban
időző *Passuin* tengerpari, tengerészeti miniszter
külön kihallgatás alkalmával fejezte ki részvétét,
Sagasia miniszterelnök pedig a fiterói fűrdőből
intézett a királynak megleghang részvétlávót.

— **A Drumont-é Elva-főle párbaj következménye.**
Dr Elva képviselő segédjei, Dion és Paulmier
urak a Drumontot vezető párbaj után kezdték dob-
tak az ellenfel mindkét segédjének arcába, melynek
következménye az lett, hogy az első és másodikdegdek
egyemást közt külelek megverekedni. A négy párbaj-
ségéd már az első tárgyalásnál hevesen összeshál-
kozott, mert dr Elva képviselő Drumontot elmeleg-
nek mondták és orvosi vizsgálatot követeltek, mit
Drumont segédjei kerekén megtagadtak.

— **Caseiro levele édes anyjához.** A ha-
lála itél embertelen elnökgilkos, *Caseiro*, a kiről
méltnál fölfehető, hogy a legszembet emberi érze-
sekből is kivetkőzött és megindulása, hogy ellá-
gyulása teljesen képtelen, tudvalevőleg mégis sirva
fakadt a törvényszék előtt, a mikor az édes anyját
említette a védő. A gilkos most levelet írt a börtön-
ből édes anyjához, mely így hangzik:

«Kedves anyám! Ezen soraimmal küldöm, hogy a
lyoni törvényszék halálra ítél. Azért, kérek anyám,
ne tarts engem közönséges gilkosnak, mert én nagy
tettet követtem el. Sándor anyának látogatását kö-
szönöm, de gyónni nem akarok. Még egyszer írok.»

— **Katasztrófák a tengeren.** A biztos hajóter-
elő mentette meg a napokban a «Marabus» torpedo-
naszád a «Tuti Santi» nevű olasz viatorás hajót,
a mely kormány nélkül hanyódtott a hullámokon és ab-
ban a veszélyben forgott, hogy a parti sziklákon tü-
rőst szenved. *Hobup* kapitány önfeláldozó bátorsá-
gának sikerült a hajót megmenteni és a val-di-maistra
öbölbe viontani. — Végzetesebb katasztrófa fenyegette
tegnap

Párbaj Succhi miatt. Senki sem hitte volna, hogy Succhi kopláisa piztolduzzant...

Legett főhercegi palota. Pusztító tűzvész hamvaztatta el tegnap éjjel Esteri Ferenc...

Az ezredes kiállításán. Dedek Crescens Lajos, az egyetemi könyvtár őre, az ezredes kiállítás...

A Luiovikából. A honvédségi tisztiképző tanfolyamon ma kezdődtek meg a III. és IV. éves nő...

A csónakházorban. Szomorúság érte a múltvi világ összes haziaszónóját. Egy évként tartó háború...

Kutyából álló gyilkoskeret. Párját ritkító temetés volt a minap az anglorsági Chatamban. Egy...

A hadtestparancsnok szemléltetése. Herceg Lobkowitz Rudolf hadtestparancsnok ma érkezett vissza...

A Dunáról. A Duna vize a folytonos szárazság következtében nagyon lecsökkent. A vizalás alig egy...

Rövid hírek. Békés-Gyulán Dávid János erdőőr öt éves kis fia játszás közben a kutha eszt, s fejtől...

Hálós baleset az agyagbányában. Nagy szerencsétlenség történt ma az esti órákban a bécsi-ut 143. számú...

Tolvaj rokonok. A székesfehérvári rendőrség megkeresésre a kecskeméti rendőrség Széles Lajos és Kálmán...

Brutális tót don Juan. Roha Jánosot napaszmó valóságos don Juan volt az upjesti tótok közt s nagy volt a diészsége...

A fűrés áldozata. Mihalicz Vincze, 14 éves kalaposinas tegnap este az upjesti Dunában fűrészt, de szerencsétlenségébe mélyebben beusszott a vízbe...

Véres verekedések. Lipáky Gábor, 26 éves napaszmó, az éjjel a Hungária-uton buszoknál...

Öngyilkossági kísérlet. Vajsa Mari 18 éves eszed a Pálffy-ter partról a Dunába ugrott, állítólag azért, mert az éjszakát keresztül mulatta...

Elfogott sikasztó. Némi feltűnést keltett ma delután a Császárfürdőben egy elegáns megjelenésű ur...

A rendőri sajtóhíradó hírei. Betörés. Ötveny Major Samu névű kőrút 36. számú liszterekő-déskő...

A rágalom. Vannak olyan emberek, a kik a személyüket illető rágalmazó hírek...

Szerinte a rágalom csak a gyávákat vagy a nyomorult irigyeket serkenti arra, hogy magukhoz hasonlókat mindenkit, hogy az által maguknak is némi dicsőséget szerezzenek.

Téhat ha igazoljuk magunkat a rágalmazó előtt, akkor nagyobb fontosságot tulajdonítunk személyünknek, a melyet pedig a legmakacsabb közönyvel és megvetéssel kellene sújtani.

Raymond Károly ugyanazon a véleményen van, de másfelé, még pedig figyelemreméltóan nyilatkozik.

Az idő mident igazol, a mely az embereket és a dolgokat előbb utóbb megis a maguk medrére sodorja. Tíz évi szakadatlan munka és becsületesség a legjobb válasz, a melyet a legmegteremtőbb rágalommal szemben tanúsíthatunk.

Néhányan oly értelemben nyilatkoztak, hogy nagy a különbség, ha a rágalom morális vagy anyagi érdekebe ütközik.

Sokan meg azt állították, hogy az eljárás mód a rágalmakkal szemben nagyban attól is függ, vajjon milyen a rágalmazó személye?

Hogy határos módon leküzdhesük a rágalmat, mindennek előtte tekintetbe kell vennünk 1., a rágalom minőségét, 2., a rágalmazót, 3., a rágalmazottat. Oly rágalmat például nem igen kell tekintetbe venni, a mely oly embertől ered, a kit a társadalom nem igen veszi komoly számba.

Szobrot Kossuthnak. Az 'Egyetértés' gyűjtőívén a Kossuth szoborralap javára legutóbb befolyt: Kövi Árpád gyűjtése N. Szt. Miklós 3 ft 70 kr.

Szatroiny Román gyűjtése: Szatroiny Román 5 ft, Szatroiny Paula 2 ft, Gv. Geiszler Józsefné 1 ft, Csiky Antal 2 ft, Csiky Antalné 1 ft, Kerpely Lajos 1 ft, Kerpely Lajosné 1 ft, Fellmann Gyula 1 ft, Csicsos Albert 1 ft, Murányi Árpád 2 ft, Garami Róbert József 1 ft, Jászberényi Lajos 1 ft, Nisztor Tamás 1 ft, Kandray István 1 ft, Randler Mihály 1 ft, Rebel Franz Antal 1 ft, Kovács Márton 1 ft, Walker Márton 1 ft, Kuchár András 1 ft, Ottóvár Károly 50 kr, Weber Ferenc 1 ft, Sándor Alajos 1 ft, Hosp Janos 50 kr, Bria Demény 1 ft, Navrátil Ferenc 1 ft, Jeszkel Ferenc 1 ft, összesen 35 ft.

Flatt Károlyné gyűjtése: Öv. Szupa Tivadárné 1 ft, Farkas Etelka 1 ft, Flatt Károly 2 ft, Flatt Károlyné 1 ft, Flatt Mártha 50 kr, Flatt Viola 40 kr, Flatt Gabriella 40 kr, ifj. Flatt Jenő 40 kr, Flatt Olga 40 kr, Flatt Géza 40 kr, Flatt Erzsike 40 kr, Király Viktor 2 ft, Fíber Vilmos 50 kr, Bitzy János 2 forint, Kottán Imre 1 forint, idősb Flatt Jenő 1 ft, összesen 14 ft 30 kr.

Resch Róza és Krempel Juliska gyűjtése: Krempel Juliska 50 kr, Resch Róza 20 kr, Hütter Teréz 50 kr, Schmel Antal 10 kr, Bergmann Vilma és Stefánia 1 ft, Grünwald Ilon és Matild 50 kr, Fördös Gézané 50 kr, Szentiványi Ella és Margit 40 kr, Gebhardt Sarolta 50 kr, Rűck Irma 30 kr, Steifer Jánosné 50 kr, Marth Mariska 10 kr, Bereczki Ferenczné 20 kr, Keck Jakab 60 kr, Kupplinger Ferencné 20 kr, Peirich Árpád 20 kr, Pap Józsefné 10 kr, Schuckert Ferenc 60 kr, Hoffmann János 1 ft, Szczenyeczka Zuzanna 2 ft, Gangl Fálné 10 kr, Bekker Zsuzsanna 20 kr, Pámer Juliska 20 kr, Reismegerné 10 kr, Hoffmann Ádám 20 kr, Hoffmann Gaspar 10 kr, Klein Eva 25 kr, Singer Jánosné 20 kr, Bekker János 50 kr, Remler Henrik 40 kr, Hoffmann Ferencné 20 kr, Koch Ádám 20 kr, Grünwald Pál 20 kr, Bekker Imréné 10 kr, Schöneckert Matyas 20 kr, Koch Imréné 20 kr, Hoffmann Gaspar 40 kr, Stierer Ádám 20 kr, Horváth Sándor 10 ft, összesen 14 ft 35 kr.

A lipki jödfürdő augusztus és szeptember hónapokban úgy nagyjelentőségű források, kitűnő berendezés, valamint kedves éghajlati felvételével fogva igen ajánlatos a legkülönbözőbb furakalopotnak, valamint mindennemű közhvény és csúsz bántalommal.

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET. Az országos képtár kiegészítése. Pulszky Károly, az országos képtár igazgatója, a napokban utazott el Olaszországba, hogy ott régi becses képek vásároljon össze a vezetéke alatt álló képtár számára.

SPORT. Magyar uszók diadala Bécsben. Az Erste Wiener Amateur-Schwimmclub tegnap a bécsi katonai uszodában uszórversenyt rendezett, melyben Ausztria bajnokságát rövid távolságra Bieglbauer Árpád, a magyar uszógyűjtő tagja nyerte el, a ki a 68 méternyi távolságot 48 mp alatt uszta meg, mely eredmény világrekord. Második a szintén magyar uszó, Reischel Ferenc lett, harmadik a bécsi Neumann, negyedik a németországi bajnokuzó Kniese.

FŐVÁROSI ÜGYEK. A belvárosi plébánia köztisztviselői. A tanács ma délelőtt Kamermayer Károly polgármester elnöklete alatt tartott ülésében a belvárosi plébánia elhelyezésére névlegesen határozott. Tudnivaló, hogy a mostani plébániaépület az esküthéri ház miatt szabályosítva elzárta a kijáratot és legközelebb le fogják rombolni. A plébániának november elsején kell kiköltözni, a mikor a tiszti ügyesség a város-házi Szapáry-féle ház I. emeletén lévő, tizenkét szobából álló helyiségeit fogja a plébániának átvenni.

A népszínház tűzbiztonsága. A Csokonai-utczában a népszínház tűzbiztonsági eljárási vizitorijó, mely a következő előadás ciklus kezdetéig teljesen kész lesz. A tanács ma elrendelte, hogy a vizitorijó és a kereszt-utú vizetektől fősző között közvetlen összeköttetés létesüljön s így a vizitorijó minden időben bőven kaphasson vizet. Az összeköttetés a vizetektől igazgatóság csinálja meg.

EGYLETEK, TÁRSULATOK. A Kossuth Lajos jótékonyköltségvetési és öngyűjtő egylet ma tartotta meg alakuló közgyűlést dr. Perl Soma elnöklete alatt. A tisztviselő megválasztása után az elnök meleg hangon, lelkes beszéddel nyitotta meg az ülést. Mindenekelőtt megköszönte egyhangú megválasztását. Majd elmondta, hogy programja az alapszabályok betartásában áll, azt azonban igéri, hogy minden törekvése az egylet céljainak előmozdítása tesz. Ezután ismerteti az egylet céljait. Majd így folytatja: Az egyletnek czélfája tiszta, nemes és őszinte. A jótékonyköltségvetési egylet az alapszabályokban lefektetett mindennemű nehézséget gördítette utána talán azért, mert nincs hitünk egy nagyvívű cél felé. Nézzük uraim! Édes hazánk sorsát egy pikáres előzetki sem ismertem. Ezután átter az egylet előzetesére, a mely Kossuth Lajos jótékonyköltségvetési egyletét el, a melyet Kossuth házával és nemzetével gyako-

rolt, míg maga arra verejtékével kereste kenyérét. Hig el, - így folytatja - hazánknak élt, holta után meg nem adá öröke nekünk. Örizzük meg ezen szent örökséget, és legyen melletti az egyesület a halhatatlan nagy névhez, melyet zászlójára' irt. Ezután dr. Perl Soma elnök Kossuth Ferencnek hozzá intézett levelét olvasta fel, a melyet a közgyűlés nagy lelkesedéssel fogadott és érte jegyzőkönyvi közönlötet szavazott és nagy lelkesedéssel elhatározta, hogy ezt Kossuthal írásban közli. Ezzel a közgyűléssel, mely példás rendezésben folyt le, az elnök zajos elvételével véget ért.

A magyar mérnök és építészegylet száz forinttal gyűjtést indított tagjai közt Kossuth Lajos szobrára.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK. Perújítás Herz Kornél ügyében. Közöltük, hogy a párisi rendőrbiroság Herz Kornél makassági uton öt évi fegyházra és mellék-büntetésre ítélte el. Az ítélet ellen - a mint la-punknak táviratozták - Herz képviselője felebebezt, azt adván indokolt, hogy megbízója nem Reinach József báróval, hanem Reinach Jakabbal állított összeköttetésben s szerint a terhére rótt zsarolást Reinach Józseffel szemben nem is követeltte el. Valószínű tehát, hogy az ügyben újabb tárgyalást fognak tartani.

Újabb fordulat a Fried ügyben. Már több hét óta foglalkoztatja a budapesti büntető bíróságát Fried Sándornak az esete, kinek érdekben van a bírójá, dr. Fried Emil trensen-templi fűrdő-orsos állítólag önfeljelentést adott be, hogy ezzel a fogással vagy megmentése az öccsét, vagy pedig az ügynek újabb tárgyalás elő vitelét érje el. Az ismert önfeljelentés után rövid idő múlva dr. Fried Emil vizsgálói fog-ságba került és ismétellen kihallgatás alá fogták, de az orvos mindvégig tagadásban volt és semmi bűnrészességről sem akar tudni. Elhozták Fried Sándort is Vácraól, ki azonban egy ideig a feljelentést ügyt tudomásul sem akarta venni, ma azonban viszont olyan nyilatkozatot tett, mely az ügyt átvörölő sem fogja tisztázni, de sőt bonyolultabbá teszi. Fried Sándor ugyanis kijelentette, hogy a feljelentést ő maga fogalmazta, írta meg és juttatta a rendőrséghez. E nyilatkozat kövekeztében a bíróság most ebbe az irányba is kiterjesztette a vizsgálatot, tudniillik azt nyomonza, hogy ha való volna Fried Sándornak ez a vallomása: milyen uton tudta az iratot a bírótól kibicsempézni. Annyi tény, hogy a Fried testvérek ügye meg sokáig homályban marad.

A szivességi váltók. Spiller Dávid bírótkörszék ellen - mint annak idején megírta - Braun József és fia marhabizományi cég feljelentést adott be, hogy két darab szivességi váltóval visszaélt s azokat a cég kárára megvásárolta, forgalomba hozta. Spiller körülbelül husz éven keresztül üzleti összeköttetésben állott a céggel s ezen a révén gyakran kapott a cégtől ugynevezett szivességi váltókat, melyeknek a pontos beállítására kötelezte magát és ilyformán segített magán, ha nagyobb összegű fizetési voltak. 1881 ben a cég holmi rendtelenségnek jött a nyomára, a midő kiderült, hogy Spiller két, hét-hét ezer forintot kiállított szivességi váltót nyújtott be az osztrák-magyar banknak s hogy ez a két váltóval a cég üzleti könyveiben nem fordult elő. Ez a feltevése arra indította a céget, hogy Spiller minden üzleti összeköttetését megszakítsa s közzégyűjtő előtti nyilatkozatát iratolt vele alá, melynek értelmében a cég forgalomban lévő szivességi váltókat magához kell vonnia s aronul semmi néven nevezendő Braun-féle váltókat nem hozhat forgalomba. Spiller ennek a kötelezettségnek eleget tett, de néhány év múlva két - 13 900 forintot kiállított váltót mutatott be a cégnek, melyeket - miután a kettez a közgyűjtő nyilatkozat vétele után időről szökölt - nem fogadta el, hanem Spiller ellen hamisítás címén feljelentést adott be. Az elsőbíróság - mint közöltük - Spiller bűnösnek mondta ki, hasonlóan a tabla is, de a kir. kuria felmentette. A cég erre új bizonyítékok alapján perújítással élt s az elsőbíróság Spiller két év börtönrre ítélte el. Ma hirdetésként a kir. tábla ítéletét, mely Spiller felmenteti a vád alól. Ez ellen az ügyesség felbebezt jelentett be.

Linder György ügye. Linder György országgyűlési képviselő részletesen ismertett ügyében a budapesti kir. tábla az első bíróság vádhatározatát megváltoztatván, Linder ügyére vonatkozólag megszüntető határozatot hozott. Ezt a határozatot ma délelőtt hirdette ki a budapesti kir. törvényszék, hol a kir. ügyesség, miután Linder ügyében azt az álláspontot foglalta el, hogy a fennfoglalt vád tárgya hivatalból üldözendő cselekményt képez, felebebezt jelentett be.

A ki szeretetből lop. Kondor Mariska, egy alig 13 éves kis leányka, állott ma a budapesti büntető bíróság előtt, hogy beszámoljon azokról a lopásokról, melyeket Pálffy Péterné trafikos hölgyben követett el. A kis Juliska ugyanis felkötődött a szülei a fővárosba, hogy itt valamelyik trafikban keresse meg a kenyérét, de a leány a kenyékereséssel egy füst alatt lopásra is adta magát, mert rövid idő alatt mintegy kilencven forintot csebt el a trafik kasszá-jából. A mai végvárgyaláson azt vallotta a fiatal bűnös, hogy szülei iránti szeretetből követte el a lopást, a kiket ilyen uton akart gazdaggá tenni. Garthon alügyész a lopás büntetését, a vádlott korára való tekintettel, vétségé kérie minősítemen s ezen az alapon kiszabni a büntetését. Az ügyészség után dr. Fried Vilmos tartott védebeztetést a leányka érdekében, mire a bíróság ítélethozatalra vonult vissza. Ezalatt érdekes jelenet fejlődött ki. Többen a hallgatóság közül odamentek a panaszosnőhöz és kerverték, hogy vonja vissza a panaszát, inkább megfizetik a kárát. De a panaszosnő hajthatatlan maradt s így a bíróság Kondor Juliskát harmadfő havi fogházra ítélte el, melybe két hónapi vizsgálói fogsgot beszámított. Az ítélet jogerős.

Róma, aug. 6. A páduai törvényszék több napon keresztül Blanco hadnagy pörét tárgyalta, akit avval vádoztak, hogy Evangelista katonát halálra kínoztta. Blanco, ma hat hónapja és husz napi fogsgára, tíszáz frank pénzbüntetésre és a perköltségek megtérítésére ítélték.

Az anarkhisták pöre Párisban. A párisi esküdtszék, mint onnan táviratozták, ma kezdte meg az anarkhistáknak a pörét tárgyalni, a kik az 1893-iki törvény értelmében titkos bűnszövetséggel vannak vádolva. A tárgyaláson 25 vádlott jelent meg, ötök, köztük Reclus Pál, megszökött. Ezek ellen in contumaciám emelik a vádat. A vádlottak közt van egy svéd és hat olasz, a többiek franczák, utóbbiak közt van Jeanne Grave, Sebastian Faure, Ortis s több nő is.

A terjedelmes vádiratból kitűnik, hogy a vádlottak oly szektázhoz tartoztak, melynek tagjai oly célból egyesültek, hogy lopás, fosztogatás, gyújtogatás és gyilkosság útján a fönnálló társadalmi rendet felrobbantsák. A rendnek úgy az igazságügyi palotában, mint környékén való feltartására a legkiterjedtebb öntulajdonosok tetették. Összesen mintegy száz tanu van beidézve. A vádirat felolvasása után az államügyész bírósági határozatot kér, mely szerint a tárgyalásról szóló tudósítások közzététele megtiltassék.

A védők egyike ellenzi ezt az indítványt. A bíróság csak azt határozta el, hogy Jean Grave és Sebastian Faure kihallgatásának közzétételét tiltja el. Erre az elnök megkezdi Jean Grave kihallgatását.

Kihallgatták továbbá Chatell, a «Revue Libérale» cikkének szerzőjét, melyben becsmérlő az anarkhista gondszöveget, továbbá Agneli svéd anarkhistát, ki közvetítő szerepet vitt a franczia és belga anarkhisták közt, azután Elysée Bastardot, ki az anarkhista-gyűléseken heves beszédeket mondott.

Valamennyi anarkhistának valja megadta, tagadják azonban, hogy valamely szövetkezet tagjai volnának. A felsorolt cselekedeteket a kihallgatott vádlottak tagadják.

A kihallgatást holnap folytatják.

Kolostorba zárt feleség. Leroy Ferenc, trouvillei rendőrbiroságban a napokban a calvadosi törvényszék a miatt vonta felelősségre, hogy feleségét kolostorba záratta.

Leroy, a ki, mielőtt a rendőrséghez került, nevelő volt, 1882-ben elvette Provost Feliciát, egy meglehetősen könnyű erkölcsű hölgyet, a kinek sokat kellett megbecsülnie, de a ki nem volt hálás a sok megbecsülésért. Ferje tizenegy hónappal házasságuk után szeretője karjába lepte meg. Ez az after kölönben meg használta, mert a szerető, hogy lármát ne csapjon, 1200 frank évi járadékot fizetett neki.

Ámde az asszony más tévedéseket is követett el később, melyek semmiféle anyagi haszonnal nem jártak a férje névére, de annál jobban kompromittáltak hírnevét. Egy levelet talált felesége fiókjában, melyet B. ur intézett hozzá, az a kiről meg volt győződve a férjemenuram, hogy felesége már rég szakított vele. Ez vérgé szerte őt és nagy meglepetésre szánta el magát. Nem fogott revolvert, sem tört, de még válpörst sem indított, a mi árthatott volna neki hivatalos állásában, hanem azt fozte ki, hogy beztartja az asszonyt egy zárdába. A caeni igralmaskolostorát ajánlotta neki egy barátja, a hol legjobban helyreigazíthatják a szép vetkező fejt.

Leroy egy rendőrtiszthez illő alatomossággal fozte ki a tervét. Megegyezett a fejedelemszennyval, hogy a nagy kaput nyitva hagyják, kocsin fog érkezni a feleségével, a ki bizonyos ürügy alatt behi a zárdába, ott készen állanak majd a földmegek, s így minden zaj nélkül elvághatják előtte az utat a külvilágtól.

Leroy maga bevezette el a törvényszék előtt, hogy miképen csalta az asszonyt a kolostorba. Az asszonyt rávette, hogy menjen el Saint-Loba, a havó ügyis kívánkozott. Ez történt a mult év október 30-án. Mikor Caenne értek, ő benézett a prefektúrára, a miben semmi felütőnem nem találhatott az asszony. Innen kijővén, elmondta, hogy az alprefekt Bouquet, megkérte őt, hogy viszonytessen a caeni zárdába unokahúgának, Bouquet kisasszonynak. Kérte feleségét, kísérije el oda.

Az asszony semmi különöset sem látott ebben és beleegyezett. A kocsi megállt a zárdá előtt s ők belepáltak. A zárdá kapuját azonnal becsukták mögöttük. Hivatta a fejedelemszennyt, a ki már értesítve volt s megkérdezte, nem beszélhetne-e Bouquet kisasszonnyal. A fejedelemszenny azt felelte, hogy a kisasszony beteg, de a felesége bemehet hozzá. Ez minden habozás nélkül követte a fejedelemszennyt. De mikor beérték egy czellába, a fejedelemszenny előadta, hogy Leroy követeli beztartását. Mindjárt le is fogták.

De - mondá az elnök - ön, mint rendőrtiszt, csak tudhatta, hogy nem szabad az embereket ilyen önkényesen megfosztani szabadságuktól. Elismerem - válaszolt Leroy - hogy szabályellenesen cselekedtem, a miért volt feleségemet beztartam a kolostorba; de akkor nem rendőrtiszt, hanem megsértett férj voltam.

Lerony tehát el volt zárva. Felindulásában annyira erőt vett rajta az igazgatóság, hogy tiltakozni sem bírt. Levetkőztették és apácáruháit adták rá és aztán elzárták egy külön szobába, a hol senkivel sem érintkezhetett. Három napig nem akart sem enni, sem inni. Beteg lett. Az orvos előtt és türelmeim intette. Egy irást adott eléje, mely szerint kinyilatkozta volna, hogy önként lépett a kolostorba; de ő megtagadta az aláírást. Végre november 13-án megölt a férje. Elje tett egy nyilatkozatot, mely így szólt: «Én, Provost Felicia, elismerem, hogy rossz viselkedéssel tanusítottam Leroy urral, férjemmel szemben, a ki mind a mellett ilyen ápolat betegségemben s egyáltalában semmi szemrehányást nem tettem nekí házasságunk ideje alatt. Kegyelmet kérek ferfemtől hütlenségem miatt, megígérem, hogy jövőre egy víszem magamat, hogy elfeledhessem multamat. Ennek zálogául kérem, hogy a caeni Notre-dame-de-Charité zárdában helyezzen el néhány hétig, azaddig az ideig, a mig meggyógyodhatik viselkedésem komolyságáról. Felhatalmazom egyúttal, hogy bíróság elválasztásukat kérhesse az esetre, ha nem viselném megama illendőnek vele szemben, miután vezeklésem helyét elhagytam.»

Lerony megtagadta ennek a nyilatkozatnak aláírását. Leroy e miatt nagy dühre gerjedt s megindította a válpört. Természetesen nyilvánosságra kellett kerülni az asszony elcsuklásának is. Időközben az ő megtagadta Leroy házasságuk tizenkétedik évében (jó rendő lehetett), hogy az asszony sokat utazott szeretőivel Rouenba, Havreba, Fécampba, Trouvillebe is, a hol egy fogadóban lakott kedvesével. A válpör a házasság felbontásával végződött. Az asszony beleegyezett a válásba, abban a hiszében, hogy kedvese el fogja venni. Ámde ez faképnél hagyta őt. Hanem ennél még keservebb volt az, hogy a törvényszék a nőt gyermekelhajzás miatt elítélte egy évi fogsgóra. De a zárdai titok is napfényre került ezáltal s Leroy e miatt szintén esküdtszék elé állították.

Mint hogy azonban Lerony kijelentette, hogy nem akarja férje megbüntetését, az esküdtszék fölmentette.

GYÁSZROVAT.

Budaházy József ny. közp. hadsergebbeli százados elhunyt Máraos-Szigeten, alig 45 éves korában. Jó katona volt, de szivbaja miatt kénytelen volt legkezebb ferikórban elhagyni a katonaságot. Halála is hirtelen következett be: nevére kiment gárdaközlő a retre s ott érte a szivszélhűtés. Neje Szaplonczy Ilona uróné, Szaplonczy Miklós uró alispánok és országgyűlési képviselőnek az unokahúga s nagyszámú rokonság gyászolja a korán elhunyt százados. Dicső katonai kiserülettel temették el.

